

РАЗВИТАК

ГОДИНА XI - БРОЈ 26, 10. ЈУН 2015.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

“Стефан Дечански” - Београд

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

Драги наши читаоци,

ево нас на крају још једног полугодишта и школске године. Испраћамо још једну генерацију малих и великих матураната. Осећања су нам помешана, срећни смо што је ова генерација израсла у добре и квалитетне људе, поносни на све њихове мале и велике успехе, а истовремено и тужни, јер се растајемо.

И у овом полугодишту, били смо веома активни. Наши ученици били су успешни такмичари. На спортском такмичењу ученика средњих школа, у Новом Саду, наши ђаци су освојили прво место. Победнички пехар, поново краси витрине наше школе, бар до следећег такмичења... Били смо домаћини републичком такмичењу фризера оштећеног слуха. На овом такмичењу, наша Тамара Живановић, освојила је друго место. Такмичење у знању и вештинама, за ученике седмог разреда, одржано је у школи у Ужицу. Наши седмаци освојили су прво место у укупном пласману. Свим такмичарима, али и њиховим наставницима, који су их припремали за такмичења, још једном, од срца, честитамо!

Свечано смо прославили и школску славу Свети Сава. Угостили смо и Његово краљевско височанство, принца престолонаследника Александра Карађорђевића, са супругом, принцезом Катарином. Нашу приредбу смо потом и поновили, због великог броја оних који су желели да је виде, али и за камере РТС-а. Као резултат сарадње вероучитеља из наше школе и осме београдске гимназије, проистекла је и лепа сарадња и донаторско вече одржано у Парохијском дому цркве

Светог Саве, Ученици двеју школа заједно су наступали и њихове тачке међусобно су се испретплетале, спајајући прошлост и садашњост. Сврха овог догађаја, било је прикупљање средстава за куповину монтажне бине за школу, како би наше будуће приредбе биле још лепше и успешније.

У овом полугодишту смо и путовали. Били смо на екскурзији и обишли две европске престонице, Праг и Будимпешту. Уживали смо у раскошној лепоти ових градова, али и лепом и пријатном дружењу.

У претходном периоду, посетили смо и неке интересантне изложбе и културне догађаје. Учествовали смо и на традиционалним продајним базарима радова насталих у нашим креативним радионицама.

Више о томе шта смо све радили, прочитајте на страницама које следе. У жељи да наш и ваш часопис буде још бољи, лепши, богатији и садржајнији, позивамо све заинтересоване да нам се придруже.

До следећег броја, срдчан поздрав,

Редакција

Исправка

У часопису "Развитак" број 25, од 27. јануара 2015. године, на страни 44, у рубрици "Забавне стране", грешком је као аутор текста "Занимљивости о свемиру" потписана колегиница Весна Костић, уместо колегинице Зорице Лазовић. Извињавамо се аутору текста на овој омашци.

Редакција

Предшколци

У вртићу је било слатко
Али је трајало кратко.
Вртић је најлепше доба
То свако дете треба да проба.

Још једна радна година је на измаку.

Овогодишња приредба предшколаца је одржана 28. маја уз песму и игру поздравили смо се са нашим другарима. Ђорђевић Кристина одлази у редовну школу. Близанци Вук и Виктор Савић се враћају у своје родно место. Испраћамо и нашу Анђелу Јовић која даље школовање наставља у Љубовији, а у клупе првог разреда ће сести Јован Јевтић, Данијел Станојевић, Вук Радак, Фатима Рухани и Алексић Марко.

Срећно будући прваци!

Драгана Трипковић

Мали матуранти

Двадесет петог маја био је последњи наставни дан нас "малих матураната".

Осам година учења, дружења, одрастања прође као неки сан, али и то је "део живота" који морамо прихватити, како каже наша разредна Јасна.

Остају лепе успомене, по нека суза у оку и мала неизвесност од тога шта нас све очекује

у средњој школи. Трудимо се да и даље будемо добри, вредни, радни што је битан предуслов за успех у животу.

За ђака генерације VIII/1 разреда изабрана је Јована Врањешевић. Одлична ученица, добра другарица, вредна, радна, активна у многим школским секцијама, спремна да помогне свима ако и када је то потребно.

Јована, срећно у даљем школовању и животу!

Ученици VIII/1 са разредном старешином Јасминком Петровић

Моје будуће занимање

Још мало завршавам осми разред и одавно размишљам које занимање да изаберем. Знам да је то за цео живот и да сам можда млада да доносим тако важне одлуке, али ја сам изабрала да будем кројачица. Баш као и моја мама. Још као мала сам њу гледала како ради и замишљала себе. Волела бих што боље да научим тај занат и нађем добар посао. Желим да правим прелепе хаљине за најпознатије модне куће. Шила бих и за своје другарице, да буду још лепше. Имам већ много идеја и једва чекам да направим своју прву хаљину.

Јована Врањешевић VIII/1

III / 1

Драги моји ученици из III/1: **Весна, Јелена, Стефана и Амуре**, после три године учења и дружења дошло је време да се растанете и напустите школу. Растајете се са средином која вас је припремила за искушења, која вас чекају у даљем животу.

Три године трудили смо се да вам приближимо знања и искуства која ће вам олакшати будућност.

Сваког јутра започињали смо нови дан, у нади да ће вам донети нове радости у дружењу са вршњацима, прве љубави и нове вештине неопходне за професионални напредак, које ће вам омогућити

да се осамосталите и напредујете у животу, као свршени фризери и кројачи. Све ваше проблеме покушавали смо да решимо заједнички, са љубављу и разумевањем. Надамо се да ћете се, када крочите у нове животне изазове, понекад сетити ваших наставника из средње школе и њихових савета, који су дати са најбољим намерама, Ви ћете заувек остати у нашим срцима и нашим сећањима. Срећно!

Воли вас ваша разредна, Гоца.

Горица Живановић

III / 2

Живот је једна велика књига. Ту књигу чине многа поглавља. Једно од лепших поглавља моје књиге је дружење са овим момцима. Неке од њих познајем већ више од десет година, а неке сам упознао када су уписали нашу школу.

Милош Илић - Познајем га још из основне школе. Драг дечак, одличан ђак, увек спреман да помогне. Као спортиста донео је много радости нашој школи.

Карло Кирац - Момак који мало шта каже, али када каже то је веома вредно. Дobar је друг и веома вредан.

Харис Качапор - Када је дошао у нашу школу из Новог Пазара био је стидљив дечак. Врло брзо се прилагодио, заволео Београд и нашу школу. Правдољубив је, добар друг, одличан мајстор и момак са ставом.

Лука Радуловић - Несташни дечко нашег разреда. Заљубљиве је природе. Иако његови несташлуци некада нису свима по вољи, добар је друг. На пракси је љубимац мајстора.

Ерђан Мароли - Момак кога знам од његовог првог разреда, био сам му наставник у боравку. Заједно смо прошли много тога. Иако га школа не интересује много, одличан је на пракси.

Ову генерацију ћу увек памтити по лепом дружењу и по уживању у раду са њима.

Милош Марјановић

III / 3

Одељење III/3 чини четири ученика, три дечака и једна девојчица, који су се образовали за пекаре. **Касандра, Ненад, Адам и Раде** – сви различити, а ипак добри другари, који брину и помажу једни другима. Иако је школски успех свима могао да буде и мало бољи, да су се мало више потрудили и били активнији на часовима, на пракси су сви били успешни и, надамо се, да ће постати добри мајстори свог заната. Као разредна, прошла сам са вама кроз разне догодовштине, згоде и незгоде ђачког живота. Све ваше мале и велике проблеме решавали смо заједно. Било је ту и неспоразума и “свађа”, али и бројних лепих и смешних тренутака, које ћу памтити. Драга моја децо, поносна сам на вас, јер сте, пре свега, постали добри људи.

Наша **Касандра Серафин** је увек ведра и насмејана. Срећно је заљубљена и глава јој је често у облацима. Добра је другарица. Одлична је у атлетици, па је школи донела и медаље са спортских такмичења.

Адам Максutowић јој је другар из основне школе, коју су обоје завршили у Земуну. Он је сналажљив и опуштен момак. Важна му је породица и увек се труди да им помогне.

Ненад Срећковић је момак великог срца. Дobar је друг и свакоме жели да помогне. Одличан је спортиста, обожава фудбал, али је и добар пантомимичар, а играо је и фолклор. Постао је и наш глумац, јер је изабран да учествује у снимању серије “Знакопис”.

Радивоје Колашинац је навијач “Партизана”. Воли путовања. Одушевљен је екскурзијом у Будимпешту и Праг, а на матурској вечери је све време био на подијуму за плес. Воле га сви ђаци и наставници. Он је најредовнији ученик у овом одељењу, ретко је изостајао са часова редовне и практичне наставе.

Драга моја децо, надам се да ћете бити задовољни и успешни у даљем животу. Свима, од срца, желим да вам се испуне све ваше жеље, надања и снови!

Воли вас ваша разредна.

Ива Урдаревић

III / 4

Одељење има четири ученика, образовног профила - књиговезац. Сви су током школовања редовно похађали наставу, и као одељење били одлични, савесни, вредни ђаци и добри другови.

Лепо су се слагали, дружили, помагали једни другима у извршавању школских обавеза. Неговали су другарство.

Добијали су похвале наставника, јер су били савесни, вредни ученици, активни на часовима, а посебне похвале су добијали за ангажовани рад на практичној настави. Имала сам задовољство да им будем наставник и одличну сарадњу са родитељима.

Милена Гулић је одлична, тиха, ненаметљива, савесна, вредна, одговорна ученица. Дружила се са неколико девојчица, редовно извршавала своје задатке и увек имала “хиљаду” питања.

Маријана Николић је омиљена другарица свима у одељењу и у школи, јако је друштвена. Дуго година је у школи, сви је воле, вредна је и послушна. Воли школу, дружења, путовања. Брзо склапа познанства и лако је прихватају у друштво. Воли свима да помаже, али не воли задиркивања и понекад је преосетљива на примедбе другова и наставника.

Жарко Јанићијевић се брзо и лепо уклопио у живот школе и Дома ученика. Друштвен је, али нема пуно другова, вредан је, савестан, упоран, послушан и редован ученик. Испуњавао је све задатке и добро радио на практичној настави.

Едис Шкриљеј је вредан, примеран, савестан ученик. Воли школу и ништа му није тешко да уради. Дружи се највише са Жарком и неколицином ученика у школи. Лако комуницира са свим наставницима. На практичној настави је заслужно добио похвале и понуду за посао у “Космосу”.

Желим свим ученицима да се изборе за своје место у друштву, на новом послу, да им се испуне све жеље, да буду вредни и успешни радници и добри људи и оснују своје породице.

Славица Обрадовић

IV / 1

Писати о њима на крају њиховог средњешколског образовања је тешко и лако. Тешко је не пустити сузу због њиховог одласка из школе, а лако је пустити сузу радосницу, јер су добили крила за будућност.

Ту су испред мене, њиховог одељењског старешине, млади, лепи, насмејани, озбиљни људи и опет, велика деца.

Пре четири године, добила сам четири птића, нежна и крхка, тек стасалих тинејџера у најлепшим и најосетљивијим годинама.

Троје знам из виђења Анђу, Веру, Николу. Расли су поред мене, знала сам да једна девојчица лепо црта, а да су двоје дивна и добра деца. Ту је била и једна нова тинејџерка са радозналим црним очима. Дошла је из Краљева. То је Наташа. Уплашена, нежна и одлучна.

То је било септембра 2011. Тако је почела наша заједничка “авантура” - средња школа. Упознавали смо се полако и на крају првог разреда смо били уигран тим. Резултат - одличан пет. На почетку другог разреда мислила сам да је већ све рутина. Тек да не буде рутина, добијам петог ђака “бунтовника” са разлогом, али и без разлога – Марка. И авантура поново почиње.

Тако, дан за даном, месец за месецом, ми растемо, сазревамо, бунимо се, али исто тако испуњавамо све своје обавезе и долазимо до самог краја, четвртог разреда.

Свако од њих је свој, посебан, са различитим талентима.

Никола - озбиљан, вредан, пажљив, брижан, а изнад свега експерт за дигиталну технику и уређаје. Најбољи фотограф и сниматељ свих наших дивних тренутака.

Анђа - уметница, сањалица, предивних црних очију. Израсла је у дивну девојку са одлучним ставом. Све обавезе са прецизношћу и љубављу испуњава. Њени ликовни радови и награде говоре о њеном сензибилитету, о њеном начину изражавања. Надам се да ћу имати прилику да погледам неку њену изложбу са насловом "Снови Анђе Бајчетић".

Вера - нежна плавуша, лавовског спортског духа. Спорт је њен сан, следи га свих ових година. Плес, хип-хоп јој је такође страст. Поред спортских обавеза, школске задатке је испуњавала на време. Активна, своја и велика другарица.

Марко - "уметник" како сам каже, надам се да ће истрајати у свом циљу. Краси га бунтовништво, као и сваког уметника и често је знао да каже: "Ми млади имамо право". Надам се да ће научити да је битно имати и обавезе.

Наташа - ученица генерације, добитник награде Миодраг Матић и још много других похвала и награда за учешће на спортским, и у многим другим такмичењима. Некада уплашена тинејџерка, стасала је у прелепу зрелу девојку савесну, вредну, дружељубиву, комплетну личност која се несебично даје школи, друговима и другарицама. Њен сан је спашавање планете од људског немара и испуниће га сигурно.

Могла бих још дуго да пишем о мојим матурантима. Надам се да су добили крила за одлазак у прави живот. Желим да испуне своје снове и да буду своји, а опет некако остану моји.

Ако се за коју годину, деценију, поново нађу на "Карловом Мосту" у прелепом Прагу са својом породицом, желела бих да се сете давне 2015. и њихове разредне.

Ја сам сигурна да ће постати прави људи, баш онакви о кавима смо заједно маштали.

Мирјана Бојанић

IV / 2

Моје прво одељенско старешинство. Нови ђаци долазе из друге школе. Милион питања у глави. Позитивна трема и жеља да се лепо прихватимо, они мене, а ја њих. Али, све те стрепње су нестале са њиховим првим погледом и осмехом. Знала сам да ћу уживати у раду и дружењу са њима.

Хвалили су их и други наставници, а ја сам била поносна и задовољна. У једном периоду сам била и оправдано одсутна, па су их на кратко водиле друге наставнице, али су и даље стизале похвале.

Иако, нисам била са њима све четири године, велика ми је част и задовољство бити им разредни старешина у једном периоду њиховог школовања.

Посебан утисак су на мене оставили својом детињом добротошћу, искреношћу у очима, осмехом на уснама и радошћу у срцима. Надам се да ће те особине да задрже и желим им од срца све најлепше у будућности.

Љиљана Каличанин

Матурско вече

Најзад, дошао је и тај дан – свечана прослава завршетка школовања, наше матурско вече. Ове године, домаћин прославе, свим средњим школама за глуве из Србије, била је школа из Крагујевца.

Прелепо пролећно јутро и школско двориште пуно веселих матураната, њихових родитеља и наставника. Путовали смо у два минибуса: неки су ћаскали, док су други дремали или разгледали пејзаже крај којих смо пролазили.

По доласку у Крагујевац, посетили смо школу домаћина, дружили се са другарима и колегама из целе Србије, а потом отишли у хотел. Пошто смо се сместили, прошетали смо градом. Неки су ишли код фризера и шминкера, други куповали последње детаље за матурску гардеробу, попут лептир машини, а неки ђаци и наставници су једноставно уживали и сликали се.

Када смо се вратили у хотел уследиле су припреме за прославу матуре. Дотерани, срећни и насмејани, окупили смо се испред хотела, направили заједничке фотографије и ушли у салу где се одржавала свечаност. Гардероба, накит, шминка, фризуре - све је било на нивоу. Девојке су плениле шармом и префињеношћу, у дугим, или нешто краћим хаљинама, а ни наши момци нису заостајали за њима.

Матурантима се обратио и поздравио их директор школе из Крагујевца, Младен Шурлан. Забава је тада, и званично, могла да почне. Уз музику, свршени средњошколци су неуморно играли целе вечери.

Наши матуранти су спремили и своје плесне кореографије. Како то традиција оваквих догађаја налаже, организован је и избор за мис и мистера матуре, најбољи плесни пар...

Наша Весна Бркић проглашена је за Мис матурске вечери, док је Мистер матуре био ученик из Новог Сада. Матурско вече продужило се до касно у ноћ, време нам је просто пролетело...

Наредног јутра поздравили смо се са осталим гостима и кренули назад у Београд. Сигурни смо да ће наши матуранти дуго памтити ово путовање и њихово матурско вече.

На крају, желимо да се захвалимо домаћину, школи из Крагујевца, на љубазности и гостопримству, као и доброј организацији матурске прославе.

Свим матурантима и матуранткињама, још једном, од срца честитамо и желимо пуно среће и успеха у животу!

Ива Урдаревић

Матурска химна

Матуранти су за дан доделе диплома са наставницима припремили кратку представу, која обухвата њихово школовање у нашој школи. За крај представе, наше колеге су написале матурску химну коју на гитари изводи и пева Александар Матић, кореографију коју ученици плешу је осмислила и са њима вежбала Јелена Соврлић, а текст песме је написала Бојана Ђукановић.

Редакција

Матурска песма

Неки кажу да је ово завршетак,
ал' ми знамо - то је само нов
почетак!
Почетак једне приче нове,
у којој следимо своје снове,
које смо годинама заједно градили,
заједно учили и вредно радили,
будући књиговесци,
фризери, кројачи,
инсталатери грејања, али и
плесачи,
и спортиста добрих има међу нама,
и пекара, столара и графичких тех-
ничара!
Тачно је да смо некад
имали проблеме,
као и сви средњошколци - исте
дилеме:

Како научити и на часу одговарати,
и нове циљеве себи задавати,
када центар тог нашег проблема
није ни физика, ни Питагорина
теорема,
већ симпатија која иза тог се крије,
због ње учење никад лако није.
Све су то успомене које
настале су док градили смо снове!
Научили смо шта
је у животу важно,
настало је једно пријатељство
снажно,
сада имамо подршку пријатеља
за остварење својих жеља,
да заједно следимо снове
и пишемо неке приче нове!
Неки кажу да је ово завршетак,
ал' ми знамо - то је само нов
почетак!

Ево још неких размишљања и састава наших матураната о њиховом школовању, наставницима, као и жељама и плановима за будућност.

Размишљања наших матураната

Сви ми имамо своје снове, надања и жеље. Различите ствари су нам важне, размишљамо другачије. У јуну месецу још једна генерација наших ђака завршава своје школовање. То је успешна генерација младих, паметних људи и зато смо желели да сазнамо о чему они размишљају, чему се надају, а посебно шта је за њих најважније у животу. Одговори су, као што смо и очекивали били различити. Писали су о пријатељству (другарству), породици (или појединим њеним члановима), уметности,

спорту, учењу, послу, али и свадби, деци, путовањима. Неки су имали толико тога да кажу, другима је била неопходна помоћ, а неки су своје жеље могли да искажу само знаковним језиком. Али добила сам одговоре. Оне најзанимљивије ћу поделити са вама.

Пријатељство (другарство)

- За све потешкоће у животу служе пријатељи. Њима увек можемо да кажемо све своје тајне или да им се поверимо. За квалитетан живот је потребан прави пријатељ и он је увек уз вас.

Слободан IV/2

- Пријатељи су важни јер нисам сам. Мој најбољи пријатељ је Никола. Он ми помаже и разговарамо о свему.

Ненад III/3

- Мени су пријатељи важни зато што их волим као брата и сестру. Прави пријатељ је онај коме верујем.

Стефан III/1

- Моја драга другарица Марина ми је важна за дружење, чува ме, пази и много је добра према мени. Дуго се она и ја знамо, још од школе "Драган Херцог". Надам се да ћемо бити најбољи пријатељи и у будућности.

Марко IV/2

- Другари су ми важни јер су увек ту. И када се учи, и када нам зафали "оправдање" увек су ту. Имам једну другарицу из основне школе, Катарину. Захваљујући њој сам се изборила

у основној. Увек је била ту да ми помогне, да ми да подршку, шта год да се дешавало прва би сазнала. Много је волим. У средњој школи сам упознала Анђу, Веру, Николу и Марка. Никада се нисмо посвађали. Увек смо били и надам се да ћемо остати сложни. Шта год да се догоди, остаје између нас. Свима њима верујем и све бих дала за њих.

Наташа IV/1

- Моја најбоља другарица је Валентина. Она је много добра и паметна. Волимо да причамо, шетамо. Увек чува тајну.

Касандра III/3

- Важно ми је пријатељство. Да имам ослонац, да знам да ће увек, у свако доба, неко бити ту за мене да ми помогне.

Марина IV/2

Породица

- Породица ми је на првом месту. Ја живим са бабом, братом и татом. Они су увек уз мене шта год да се деси, они су ми највећи ослонац. Наравно, ту су и моји стриц и стрина и сестра. Они су ми били највећа подршка током школовања у Београду. Али, има и један мали дечак који ми увек поправи расположење, увек има неке своје моменте којима нас насмеје - мој сестрић.

Наташа IV/1

- Моја породица су: мама, тата и петоро браће. Све их пуно волим.

Адам III/3

- Мени су родитељи важни, јер су ме усвојили. Важни су ми, јер су ме извели на прави пут.

Стефан III/1

- Моја породица је лепа и добра. Моја породица воли мене и помаже ми.

Едис III/4

- Ја највише на свету волим тату и маму. Они ми помажу, чувају ме и воде свуда.

Лука III/2

- Највише волим своју породицу. Она ми је важна, лепо ми је са њима. Они ми помажу и брину о мени, јер сам најмлађа у кући.

Милена III/4

- Породица, то је важно за мене. Живим са мамом и братом. Некада се смејемо, некада свађамо, али су они увек уз мене. Волим их пуно.

Анђа IV/1

- Моја сестра се зове Љубица. Старија је од мене две године. Љубица је за мене важна, јер је моја породица као моје друго ја. Мислимо исто, волимо исте ствари, чувамо тајне. Једна другој можемо да поверимо све, увек на њу могу да се ослоним.

Вера IV/1

14 Матура

- Када је најтеже породица је увек уз тебе. И у добру и у злу, кроз цео живот.

Слободан IV/2

Учење (посао)

- Мени је важно да научим да шијем, да узимам меру, фирцам да бих себи и другима шила хаљине.

Јелена III/1

- Ко добро ради посао тај добија паре.

Жарко III/4

- Мени је важан посао. Волим да радим као столар. Столар прави сто, столице и други намештај. Ко пуно ради има пуно пара, зато волим да будем добар столар.

Милош III/2

- Битна ми је школа. без школе не могу да нађем посао и да радим. Без посла нећу моћи да зарађујем и зато ми је школа на првом месту.

Амир III/1

Љубав

- Љубав је лепа. Када имаш љубав, срећан си.

Маријана III/4

- Љубав је важна. Имам девојку Сузану. Много је волим. Сузана је најлепша девојка и срећан сам што је моја девојка.

Милош III/2

- Без љубави нико није срећан. Она је најлепше осећање које човек може подарити некоме, највредније и најдрагоценије.

Марко IV/1

- Љубав за мене је нешто најлепше. Кад сам заљубљен много сам срећан и расположен.

Амир III/1

Спорт - уметност

- Спорт је важан, зато што мислим да сам рођена да будем спортисткиња. Спорт ми даје срећу, снагу, веселост, зато желим да упишем ДИФ, и када га завршим желим да се вратим у нашу школу као наставница.

Вера IV/1

- Највише волим да играм фудбал. Када играм фудбал лепо се осећам.

Ненад III/3

- Спорт ми је јако битан, зато што волим да радим на себи, јер хоћу лепо да изгледам.

Амир III/1

Матура 15

- Цртање ми је најважније. Од када сам била мала волела сам да цртам, јер је то забавно. Волела сам да идем на изложбе или у музеје да гледам вајарска дела. Све је било лепо тако да сам пожелела да и ја стварам као они.

Анђа IV/1

- Много ми је важна уметност, јер целог живота волим да стварам. Дивим се свему лепом и уживам да гледам природу, уметничка дела тако да настојим да и ја будем уметник вредан дивљења.

Марко IV/1

Деца

- Желим да добијем бебу, да је чувам и волим.

Јелена III/1

- Ја волим децу. Желим да имам три сина.

Маријана III/4

- Желим да имам две бебе, мушко и женско. Да их чувам, мазим и пуно волим.

Касандра III/3

Путовања

- Путовања су за мене важна. Желим да упознам нове људе, градове, њихову културу, традиционална јела. Доста сам путовала за своје године, али се надам да ћу видети још много лепог у даљем животу.

Марина IV/2

Припремили матуранти - генерација 2014/2015

Како разредне старешине виде њихови ђаци

Мој разред је имао три разредне. Свака понаособ је била другачија. У првој години, прва разредна је била Љиљана. Она нас је научила доста тога. Код ње смо учили и причали, било нам је јако лепо. На њено место је затим дошла Борислава. Тада сам била тужна и мислила да нико не може да замени моју разредну. Иако сам, у почетку, имала утисак да се нећемо добро слагати, упознали смо се добро и успели смо да постанемо блиски за јако кратко време. Често смо се шалили, причали, учили. Било је незаборавно. Научила ме је пуно тога због чега сам јој захвална. Када нам је саопштила да је у другом стању, обрадовала сам се. Такође сам схватила да нас опет напушта разредна. Гоца нас је извела до краја школовања. Било је мало "свађица", али углавном дружења, шетње и наравно одлазака у кафиће у којима смо пили сок или кафу. Поред свега смо научили много из математике. Свака разредна ми је остала у лепом сећању. Све их поштујем и захвална сам им што су ме научиле шта су праве вредности у животу.

Марина Блажић IV/2 С.Ш.

Желео бих да наставим школовање

Будућност је озбиљна ставка за размишљање па тако и ја размишљам о својој. Ускоро матурирам и није да ће ми то тешко пасти, неће због тога се припремам за студије где је мој лични императив да озбиљније учествујем у друштвеном животу Србије. Уписаћу државни факултет, надам се да ћу испунити свој циљ, да трудом дођем до дипломе, што би значило да бих могао да започнем моју личну борбу кроз политику. Често се критикује власт, али мислим да је наше целокупно друштво већи проблем ове државе. У "Београдској пословној школи" коју планирам да упишем неће ме много

занимати друштво, ни било шта друго, већ искључиво труд како би ми будућност била боља. За ову вишу школу имам и алтернативу. Уписаћу "Фудбалску академију", али још не знам да ли на смеру за тренера или менаџера. Ради се о приватној фудбалској школи. Тамо ће ми један од циљева бити да упознајем многе познате личности што и јесте део праксе. Та школа има сарадњу са Фудбалски савезом Београда. Мој лични циљ је да, ако не успем у политици, кроз

спорт створим себи будућност одласка у иностранство, па се свом наставку школовања радујем.

Слободан Миловановић IV/2 С.Ш.

Желела бих да наставим школовање

Завршавам средњу школу и питам се шта даље. Имам толико идеја чиме бих све волела да се бавим. На првом месту ми је даље школовање. Имам могућност да упишем факултет који бих волела. Не желим да кажем који, ја не волим да се хвалим свима, а да на крају од тога ништа не буде. Тако да ћу покушати, да видим да ли ћу успети. Наравно, факултет има везе са плесом. Могу слободно да кажем да је хип-хоп у неком смислу моја друга љубав. Прва љубав је била свирање клавира, много сам волела да свирам. Из финансијских разлога, нисам могла да наставим у Београду школовање и жао ми је због тога. Дуго нисам свирала. Више се и не сећам које сам све дивне композиције свирала. Али, појавила се могућност да упишем хип-хоп плес. То ме испуњава, срећна сам кад играм. Пустим музику и само покрети из мене крећу. Желела бих, ако се упишем где желим, да тамо усавршим плес и да ми се отворе врата плесних студија, да им покажем да свако све може кад се хоће, па и особа са инвалидитетом. Наравно да желим и да радим оно што сам научила у школи, највише са дивном наставницом, коју много волим, Снежаном. Са њом о свему причамо и много ми је лепо кад сам на њеном часу. Пуно ме је научила и захвална сам јој. Што више човек зна то боље за њега. Има још много тога што бих у будућности хтела да радим. На првом месту је образовање. Желим да уверим све људе, који мисле да ја не могу успети и да много греше. Надам се да ћу успети у свему што сам замислила да постигнем у даљем животу.

Марина Блажић IV/2 С.Ш.

Моје будуће занимање

Ја завршавам графички дизајн, а желела бих да постанем аниматорка или да наставим са графичким дизајном. Али никад се не зна, видећемо шта носи будућност. Када сам била мала, волела сам да цртам и увек сам гледала неке цртаће, а касније, када сам одрасла, почела сам да вежба цртање. Када уђем на интернет, увек гледам неке интересантне цртеже, увек нађем неке лепе цртеже, било да су дигитални, анимације, традиционални цртежи...

На часове цртања сам ишла редовно, јер волим да цртам и знам да ће ми ти часови помоћи у будућности. Толико волим анимацију да сам сањала да се бавим њом. Често грешим док цртам, али из грешака се учи. Вежбање је најбољи начин, тако научим нешто ново. Некад из првог пута, а некад и из неколико покушаја. Нећу да одустанем од онога што волим да радим. Ако желите да се бавите оним о чему мислите и сањате, никад не одустајте! Наставите да радите оно што волите. Надам се да ће анимација заиста бити моје будуће занимање, али, никад се не зна. Ја ћу и даље цртати, јер је то оно што волим. Заувек ће ми бити у срцу.

Анђа Бајчетић IV/1 С.Ш.

Моје будуће занимање

Од малих ногу, па до сада, ја сам увек знао које ће бити моје будуће занимање. Ја сам уметник, код мене је лако знати које је занимање за мене. Волим све што има везе са уметношћу. Пробао сам свашта да радим, сликао, цртао, вајао, радио на компјутеру чак и тетовирао. Осим тога сам покушавао да се бавим другим стварима, спортом, учењем, радом и увек сам најбоље резултате показивао у уметности. Тако да ја желим бити уметник. Зарађиваћу од уметности, ма који год посао добијем, а везан за стваралаштво, ја ћу га прихватити, максимално се трудити и посветићу се каријери. Планирам да будем сликар, графичар и тату уметник. Не желим да се бавим једним послом цео живот. И тако, мој закључак је - ја сам уметник.

Марко Илић IV/1 С.Ш.

Шта ме чини срећном?

У основој школи, због апарата, деца су ме углавном избегавала. Због тога нисам имала прилике да се докажем. То је јако тешко, поготово за дете школског узраста. Када сам уписала школу "Стефан Дечански", стекла сам пуно пријатеља који су ме прихватили и који су увек били уз мене, подржавали ме. Били су ми "ветар у леђа" када је то било потребно. Научили су ме да прихватам себе такву каква јесам и да будем поносна на то што јесам. Наравно, успели су у томе. Са њима сам учествовала на разним догађајима, манифестацијама, такмичењима... Без њих и њихове подршке не бих освојила све награде, дипломе, захвалнице. За ове четири године сам се јако везала за њих. Њихова мишљења су ми битна. Када нисам сигурна у нешто, или се двоумим, послушам њих и никада се не покајем. Често се дешава да иако смо скоро цео дан заједно, увече се дописујемо, јер смо заборавили да кажемо, или питамо нешто. Увек су спремни за савете када нам је то потребно. Најдраже ми је када за њих урадим неку ситницу и измамим им осмех на лице. Чак и када они учине нешто за мене, ја сам срећна, јер мисле на мене. Мој савет, за све људе је да када год су у прилици учине другима нешто да их усреће, јер једно "хвала", уз осмех је више него довољно да нам поправи дан без обзира на проблеме и бриге.

Наташа Обреновић IV/1 С.Ш.

Најлепше је ђачко доба

Када сам била мала, ишла сам у вртић у истој школи, где и сада идем. Упознала сам много ђака, али прво сам упознала прелепу другарицу, која се зове Анђа, и одмах смо почеле да се дружимо. Када је почео први разред, пребацила сам се у школу у Земуну. У Земуну сам била две и по године. После сам замолила тату да ме опет врати у школу у Београду, јер имам више другара, а и свиђало ми се да будем у Београду. Опет сам кренула у школу у Београду када сам била трећи разред. Била сам врло срећна, јер сам видела своје другаре са којима сам ишла у вртић. Одмах сам препознала прелепу Анђу, и упознала сам нове ђаке. Наставница је била много добра и помогла ми је пуно, она се зове Лидија. Много сам јој захвална! Када сам завршила основну школу, уписала сам средњу у истој школи. Прелепа Анђа опет са мном и у средњој школи. Уписале смо графички дизајн. У наш разред је дошла једна нова девојка која се зове Наташа. Била је стидљива и мирна. Дошла је из Краљева. Много је лепа, има црну косу и браон очи. Анђа, Никола и ја смо је одмах прихватили. Дружећи се са њом, схватила сам да је много добра, да има добру душу. Наша нова разредна била је Мира. Супер је разредна, много нас воли, као и ми њу. Много нам је помогла. У другој години је из Смедерева дошао један момак који се зове Марко. Познајем га од малена. Упознали смо се када смо ишли у клуб у Панчеву. Драго ми је што је дошао у нашу школу. Разредна Мира нас је много подржавала да се упишемо на факултете. Ја сам изабрала да упишем ДИФ, Анђа и Марко графички дизајн, Наташа екологију, а Никола Високу школу за информационе технологије. Веома сам тужна што нећемо бити на истом факултету, али ћемо остати у контакту, виђаћемо се, излазити... Наравно, разредна Мира ће ми недостајати. Много сам јој захвална. Била нам је најбоља разредна. И наравно, захваљујем се и наставници Лидији. Никада вас нећу заборавити. Лепо кажу да је најлепше ђачко доба.

Вера Мићић IV/1 С.Ш.

Најлепше је ђачко доба

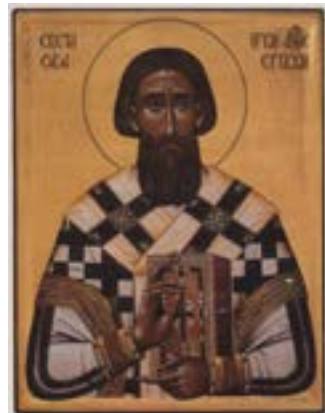
Ближи се и тај дан. Крај школске године, крај четврте године, крај средње школе. За неколико дана ћемо последњи пут сести у ђачке клупе. Оне знају све наше тајне, неузвраћене и узвраћене љубави, све што смо доживели, урезано је на њима. Другови и другарице расуће се по целом свету и присећати наших средњошколских дана. Нисмо ни први ни последњи који се растају. Ово нам није једини растанак, али најтежи свакако јесте. Не растајемо се само од другова, већ и од оног детињастог што је остало у нама. Дочекали смо да будемо носиоци сопствене среће. Постајемо одговорни и одрасли, а осећања нам постају дубља и искренија. Више неће бити криви ни професори, ни родитељи, ни браћа ни сестре, већ само ми. У будућности ћемо тражити оне тренутке које смо доживели, али их нећемо моћи ухватити, већ их се сећати кроз осећања и успомене. Са нама ће нестати сви наши несташлуци, бежања са часова, неоправдани и дошаптавања и постати мртво слово на папиру... Питања која окупирају наше мисли су: "Како даље?- Да ли ћемо и даље бити нераздвојни? – Наставити са школовањем или тражити посао?..." Да будем искрена, бојим се! Јако се бојим да ћемо, ако се сутра сретнемо бити потпуни странци, а били смо заједно четири године. Осећам како ми се осећања смењују - срећа, туга, носталгија... као да стојим пред мозаиком који се распада. Склапали смо га дуго и сад одједном – нестаје. Кроз главу ми пролази реченица коју сам толико пута чула, али нисам веровала да ћу икада ја да је кажем: "Од колевке, па до гроба – најлепше је ђачко доба!". За пар година ћемо се срести за годишњицу матуре, али нећемо бити исти – имаћемо своје породице, каријере, али ће нас увек спајати време које нас је спојило у средњој школи. Ми нисмо провели четири дана или четири недеље заједно - већ четири године! Прошли смо толико тога заједно, а то се не заборавља. Овде и сада желим да вам свима пожелим срећу. Шта год да сте изабрали или одлучили – срећно! Знајте да сте ме заувек везали за себе, свесно или не. Запамтите: када год сте тужни или безвољни, неко ће доћи или се вратити у ваш живот и помоћи да решите све проблеме.

Наташа Обреновић IV/1 С.Ш.

Најлепше је ђачко доба

У животу сваког детета најлепше је ђачко доба. Испричаћу вам шта сам све радио у школи. Волим да идем у школу и да се дружим са другарима. Уживам да на великом одмору служим другаре ужином, причам с њима, идем у шетњу. Наставници нам током часа пишу лекције на табли, а ми их преписујемо у свеске. Понекад нас питају лекцију из неког предмета, да добијемо најбољу оцену. Ишли смо на излете. Ове године смо ишли у Тршић и у кућу где је некад живео наш Вук С. Караџић. Пре две године смо ишли на екскурзију у посету италијанским градовима Венецији, Верони и Трсту. У школи смо имали госте из иностранства - Румуније и Бугарске. Гости су били одушевљени упознавањем нашег града и школе. Наша разредна Гоца нас је водила у кафић после школе. Обилазили смо много изложби и музеја. Моји другари су мобилним телефоном сликали експонате да би слике пребацили у компјутере. Ја се осећам опуштено и веома усхићено. Дуго ћу памтити овој период живота. Школу, другаре, учење, посете музејима – то је моје најлепше ђачко доба.

Марко Луковић IV/2 С.Ш.

Школска слава Свети Сава

Свети Сава, духовни препородитељ и просветитељ српског народа својим начином живота, неизмерном добротој и посвећеношћу, оставио је неизбрисив траг у нашем народу. Зато се он сваког 27-ог јануара слави, а славећи и памтећи Светог Саву идемо путем који нам је он показао, путем највиших вредности тежећи духовном и културном уздицању.

И ове године прославили смо нашу школску славу. Али, овог пута је било мало другачије. Идеја је била да направимо позоришну представу, где ће наши ученици-глумци дочарати како је од принца Растка Немањића, најмлађег сина Великог жупана Стефана Немање, постао Свети Сава.

Да би се направила представа потребно је имати сцену, кулисе, завесу, декор, костиме, музику и наравно текст, изабрати глумце, а ми ништа од тога нисмо имали. Кренули смо у реализацију идеје не знајући да ли ћемо успети, али са пуно воље да урадимо нешто лепо, као и жеље да се укључи што више наших ђака свих категорија и да се повеже рад секција наше школе.

Полако, та идеја је почела да се реализује. Било је пуно посла, али сви су максимално били предани остварењу овог пројекта. Глумци су изабрани. Текст су припремили и прерадили Михајло, Милош и Весна. На декору и кулисима су радили Славенка, Влада и Александар. За плесне нумере су биле задужене Лидија и Исидора, а за музику и повезивање са сликама на видео биму Михајло. Кројачка радионица је шила завесе и помагала у декорисању сцене. Испреплетало се рад драмске, ритмичко-фолклорне и ликовне секције. Свако је имао свој део посла и полако је све долазило на своје место. Од старих панова из подрума направили смо покретне панове које су осликали Славенка и Влада, Александар је направио предивне тронове, Лидија и Исидора су осмислиле адекватне плесне нумере, Милош и Весна су са глумцима вежбали сценски наступ, а све је то пратила музика и слике на видео биму. Наши ученици су радили максимално озбиљно. Предано су учили улоге, плесали и код свих се осећала жеља да све буде како треба. Није им било тешко да све пуно пута понављају, јер су осећали, као и сви ми, да радимо нешто лепо и свечано у част нашег Светог Саве.

Дошао је и дан наступа. Имали смо и еминентне госте Његово Краљевско Височанство, престолонаследника Александра Карађорђевића, са супругом принцезом Катарином, као и наше драге сараднике и пријатеље из других школа и јавних институција, родитеље, ученике и колеге. Велики аплауз и одобравање свих присутних била је награда за велики труд који су наши ђаци, али и сви остали уложили. Тако смо на најлепши могући начин

прославили нашу школску славу и показали да када се нешто ради пуног срца, уз пуно љубави и залагања може све да се уради. Били смо поносни на наше ученике, јер су на диван начин показали да на њих можемо да се ослонимо и да су прави представници наше школе.

Али тиме ова прича није завршена. Наша представа је имала још два извођења. Пожелели су да је виде и сви они који је нису први пут видели, тако да смо је после пар дана поновили, а све то јер снимила и телевизија и биће приказана на РТС-у.

Из овог другог извођења проистекла је и сарадња са вероучитељем "Осме београдске гимназије", Велибором Мартиновићем. Одлучили смо да направимо приредбу са истом тематиком у Парохијском дому храма Светог Саве, где ће заједно учествовати наши и њихови ученици, а у циљу да се прикупи донација за куповину покретне бине, да би наше приредбе биле још боље и лепше. Донаторско вече је одржано 20. фебруара. Сала није била довољно велика да прими све који су желели да виде и доживе оно што су припремили ученици обе школе. Овој дивној приредби су присуствовали и старешина храма Светог

Саве, отац Радивој Панић и остало свештенство, као и отац Миливој из Вазнесењске цркве. Речи које нам је на крају упутио отац Радивој, да је задивљен нашом љубављу према деци и ентузијазмом са којим радимо и стварамо и да на најбољи начин представљамо име које носи наша школа, великог светитеља Стефана Дечанског... показале су да смо на правом путу, да радимо нешто важно и лепо и да тим путем треба да наставимо, јер је то пут који нам је показао наш Свети Сава.

B.C.M.

Својим добрим делом дај пример другима

у исто време, обједињена.

Старешина Храма Светог Саве, отац Радивој Панић је благословио да се 20. фебруара, одржи добротворно вече у сали парохиског дома Светосавске цркве, да буде изведен као јединствен програм обе школе. Од оца Радивоја Панића смо добили подршку, савете и потпуну помоћ у организацији добротворне вечери.

Догађај је оглашен преко радија Српске православне цркве "Слово љубве", у чији програм се директно укључила директорка школе "Стефан Дечански" Лепосава Петровић и најљубазније позвала госте на ово лепо дружење. Наши суграђани су позвани и посредством плаката, мејлова и лично.

Гости су почели да пристижу, лепо, удешени и радознали. Сала је била пуна и срца су била пуна. Простором су текле мудре мисли, сценографија је враћала у прошлост, лепа дечија лица, румени образи, мало треме, много храбрости. Песма се орила, руке су се хватале и додиривале небо. Ноте су играле. Многи су се питали колико је лако: "Да ум наш буде на небесима".

Ове хладне зиме засијао је изнад две школе ореол Светог Саве.

Излила се светлост изнад Београда и позлатила две вредне кошнице, две школе: Школу за децу оштећеног слуха-наглуве "Стефан Дечански" и Осму београдску гимназију.

Вредне и честите пчелице, ђаци Дечанци, прославили су са својим наставницима нашег Светог и боголиког Саву.

Са пуно љубави, данима, наставници су поучавали игри, покрету, говору своје Дечанце, ђаке и децу. Правили смо један прошли, шарени и лепо свет Растка Немањића, који у једном трену постаде озбиљан и монашки и будући, преко нашег времена до вечности.

У Осмој београдској гимназији, на Савиндан, заплака у представи, оживљени, тек рођени Немања. Потече историја од Светог Саве. Показа прошлост како мука сагради човека. Како Немања ништа немаше, па синове доби, па сина Растка, који постаде Сава, па државу доби. Остави је нама.

Руководство обе школе и вероучитељ Велибор Мартиновић су се договорили да ова два велика труда вредних наставника и изузетне деце буду виђена на једном месту,

Хвала нашем добром домаћину оцу Радивоју Панићу. Он нам је отворио врата да уђемо у ово чаробно вече. Хвала његовој ћерки Христини и њеним друговима из Осме београдске гимназије. Очарали су нас речитошћу, песмом и зрелошћу, они су превазишли сујету зарад доброте.

Хвала свим гостима, добротворима дародавцима, добрим људима топлот срца: часним оцима, представницима Верског добротворног старатељства, колегама и руководством обе школе, вероучитељу В. Мартиновићу, појцима, новинарима РТС-а, новинарима Телевизије Храм, родитељима, портирима, Позоришту на Теразијама и г-ђи Љиљани Спасић, техничкој подршци, теткицама, уметницима, г-дину Ивици Марков и нашим Дечанцима ђацима.

Хвала Богу што нас је окупио, зближио и поучио да је добро више дати него узети. Те вечери смо сви једни другима нешто добро дали.

Скупљено је 42.416,00 динара, 60 евра и 10 долара.

Протојереј-ставрофор и старешина Храма Светог Саве отац Радивој Панић ће у име Његове Светости Патријарха српског Господина Иринеја и Српске православне цркве додати овој суми одређена новчана средства за куповину школе, неопходне монтажне бине за школске свечаности.

Дубоко поштовање и захвалност нашим добротворима.

Дијана Вуковић

Наши драги гости

Након заједничке представе поводом славе Свети Сава, на којој су се наши ученици упознали са ученицима Осме гимназије, наша школа имала је прилику да угости ученике ове гимназије који су нас посетили са својим наставником веронауке. Наши ученици су, заједно са наставником веронауке, Дијаном Вуковић за госте припремили послужење. Ученици су једни другима показивали своје таленте, па су наше ученице својим хип-хоп наступом одушевиле госте.

Ученици Осме гимназије су обишли нашу школу и видели шта наши ђаци раде на практичној настави. Право упознавање и дружење је почело на часу ликовног, где су наши ђаци одржали час вајарства гостима, који су их пажљиво пратили и настала су мала заједничка уметничка дела.

Уследио је заједнички час физичког, где су се организовале кошаркашке утакмице. За крај овог дивног дружења наши ученици су својим вршњацима показивали неке гестове, које су обећали да ће запамтити до следећег дружења, које ћемо, надамо се, ускоро поновити.

Бојана Ђукановић

Седмо републичко такмичење фризера оштећеног слуха

Ове школске године 29. априла, били смо домаћини Седмог републичког такмичења ученика оштећеног слуха, образовног профила: женски фризер. Угостили смо такмичаре из Ниша, Јагодине и Крагујевца.

На ревијалном делу били смо домаћини ученицима из редовне школе за негу лепоте из Параћина, са којом имамо дугогодишњу успешну сарадњу.

Директорка Лепосава Петровић је поздравила све уважене госте и пожелела ученицима успешно такмичење.

Позвала је нама драгог госта, председника општине Савски венац, господина Душана Динчића, да свечано отвори Седмо републичко такмичење ученика оштећеног слуха. Такмичење је протекло у пријатној атмосфери. Први пут је био припремљен мали сајам нових технологија у образовању.

Такмичари су се такмичили у две дисциплине:

1. модерно шишање (најмање 1цм, а највише 5цм)
2. подигнута дуга коса (свечана фризура).

Чланови комисије за жирирање били су еминентни београдски фризери Бата Ђока Ђурђевић, Валентина Простран и Беба Војислава Маузер, који су били на висини свог задатка.

1. место је освојила ученица Катарина Рацић из Јагодине
2. место је освојила ученица Тамара Живановић из Београда
3. место је освојила ученица Маја Петровић из Јагодине

За све оне који нису били присутни, следе фотографије које ће им донекле дочарати атмосферу Седмог републичког такмичења фризера оштећеног слуха. Директорка школе Лепосава Петровић свечано је затворила ово такмичење и именовала следећег домаћина такмичења, а то је школа из Ниша.

Захваљујемо се свим гостима који су својим присуством увеличали ову нашу манифестацију и упознали се са креативношћу, маштом и умећем наших ученика.

Светлана Матовић

Осмомартовско такмичење у спорту

Спортска манифестација, поводом Дана жена одржана је 5. марта У организацији ССОСИ и Друштва за спорт и рекреацију инвалида Звездара. Наши ученици су се такмичили у дисциплинама боћање, пикадо и спортски полигон. Ивана Јовић је освојила прво место у дисциплини - полигон спретности, док је Теодора Баљак била друга. Даниел Патаи је био други у бацању плочица.

Београдски маратон 2015.

Манифестација, Београдски маратон 2015. ове године је одржан 18. априла. Као и до сада, наши ученици, активни спортисти су учествовали у трци задовољства од 5 км. Старт је био на раскрсници код Трга Николе Пашића и улице Кнеза Милоша, а циљ се налазио на Теразијама. Сви учесници су добили медаље за учествовање.

Златни ученици

Републичке спортске игре за ученике оштећеног слуха одржане су од 21.-24.5.2015. у Новом Саду.

Наша школа је победник овог спортског такмичења. Ученици су у свим дисциплинама показали изванредне вештине и умећа.

У атлетици, у женској категорији, у трчању на 100м, прво место је освојила Касандра Серафин а на 300м, друго место је припало Касандри Серафин, а треће Вери Мићић. У атлетици, у мушкој категорији, у трчању на 100м, треће место је припало Марку Илићу.

У бацању кугле, Есма Хаџић је освојила треће место а у мушкој категорији прво место је припало Ненаду Кнежевићу.

У скоку у даљ, друга места и у мушкој и у женској категорији припала су нашим ученицима, Теодори Баљак и Војиславу Ђорђевићу.

Што се тиче скока у вис у женској категорији прво место је је припало Ани Влашић а треће Теодори Баљак док је првак у мушкој категорији Милош Илић.

И екипним спортовима били смо успешни. У женској категорији, у кошарци ученице су освојиле прво место, док су у одбојци биле друге. У мушкој категорији, прво место у одбојци је припало нашим ученицима, а заузели су друго место у кошарци и фудбалу.

Славица Убовић, Дарко Ђорић

Спортско Сабрање Свете Србије

30. и 31. маја ове године, на спортским теренима на Ади, у периоду од 9 до 16 часова одржана је манифестација Спортско Сабрање Свете Србије.

Манифестација је отворена Светом Литургијом коју је служио Његова Светост Патријарх Српски Иринеј. Централни део догађаја су спортска дешавања - мали фудбал, кошарка, одбојка, демонстрација и промоција разних спортова. Наши ученици су се опробали у различитим спортским и друштвеним активностима,

заједно са својим другарима из других београдских основних школа. Посебно су се међу својим вршњацима истакли у рукомету, фудбалу и одбојци, а сам излет, дружење и боравак у природи оставио је дубок утисак на наше ученике. Поред спорта промовисан је и културни програм: хорони, фолклор, песници и књижевници. Манифестација је затворена концертом у доброј атмосфери свих посетилаца.

Славица Убовић, Дарко Ђорић, Михајло Арсенијевић, Бојана Ђукановић, Јелена Соврлић

Дечија Олимпијада

Традиционална Дечија Олимпијада одржана је 29. маја у дворишту О.Ш. "Антон Скала". Овај инклузивни догађај окупља велики број ученика из редовних и специјалних школа са територије Београда. Мото ове XXVII "Дечије Олимпијаде" је "Доброта је највећа врлина, каже бајка од давнина". Ми смо имали прилику да се добро забавимо и и, наравно, учествујемо у свим активностима током дана.

Александра Радевић

У Сланцима на дан Светог Василија Острошког

Велико је поштовање широм православног света према владици херцеговачком, подвижнику светогорском, путнику до Свете Русије, испоснику острошком и Светитељу Божијем, Василију.

Стајао је на граници између истока и запада, Турака и Латина и пазио на српску нејач. Нема побожног, ни непобожног, хришћанина ни муслимана да за његову помоћ невољнима не чу и да Свети не поможе.

Ми смо овај лепо дан, 12. мај, прославили на Светој Литургији у манастиру Светог Архиђакона Стефана (Сланци). Отац Стефан је пресекао наш колач у славу Богу и Светом Василију и помолио се за све у нашој школи. После смо колач поделили и појели. Деца су се окрепила соком и воћем, којима смо, по благослову игумана Андреја, послужени.

Одморили смо се, уживали у природи. Деца су играла фудбал, смејала се и јурила унаоколо. Весело су поскакивали пламенчићи наших свећа док смо нестајали иза кривине, враћајући се у град. Манастир је остао за нама да нас дочека када га на јесен опет посетимо.

Диван је кићени Срем

Погледаш, а пред тобом непрегледна равница, небо тако близу, нема граница, удишеш слободу и живот.

Пшеница ресала, зелена, као нека густа тешка тканина само се њише. Са друге стране пута кукуруз китњаст и кочоперан. Може бити богата летина. Ако Бог да довољно сунца и довољно влаге, ако не буде ничега превише, него таман, ако се будемо молили. Тамо у Срему је једна лепа Божија кућа посвећена Светој великомученици Петки Римљанки, њен манастир.

У цркви, у лепом кивотићу су мошти Свете Петке, наше српске Светитељке. У порти, у капелици је извор лековите воде. Првобитну цркву половином петнаестог века подигли су Бранковићи, Света Ангелина са синовима. Данашња лепа и велика црква, барокног иконостаса, саграђена је у осамнаестом веку. Манастир је био дуго на удару између Хабсбуршке монархије и Турског царства. Ту се преговарало са царевима, вођама устанка, тражило уточиште. Служба се Богу слижила док је историја текла. Постоји прича да је у манастиру велико благо оставио и сакрио Карађорђе. Лопови нису били лењи, него су копали у олтару испод Часне Трпезе. Да ли су нешто нашли Бог зна,

али трагове људског безумља и похлепе тога јутра видела је стара монахиња када је ушла у цркву да чита јутарње молитве. Сада је манастир са мушким монаштвом. Веома су гостољубиви и дивно је бити на њиховим службама. До манастира, после градског превоза, води двокилометарски асфалтни пут. Лепо се човек одмори пешачећи до манастира. Очисти се некако и мисао и олакша бreme живота. После дође молитва и буде стварно добро. Тако ми крену смо у светињу, да се уморимо, да се одморимо, да нам очи небо виде и да нас молитва окрепи. Ђаци средње школе и осмаци, матуранти и ми наставници. Време је било прилично лоше са назнакама да ће бити и горе. Није страшно, ми смо имали пуно воље. После градског превоза и пређених километара стајали смо пред последња два, а иза њих манастир. Наши добри домаћини нису дозволили да много киснемо. Двоја кола су нас све по групама превезла. У цркви смо целивали иконе и мошти Свете петке, монах Николај нам је лепо и јасно говорио о прошлости и животу манастира. После смо се угрејали у лепој и топлој трпезарији и били послужени. Све је мирисало на кифле и кокице, на столовима су блистале манастирске трешње. Пили смо сок и кафу и разговарали. Наш добри домаћин, игуман Макарије, некада дечански монах, нам је у цркви прочитао молитву за здравље и поделио свима поклончиће. Поново су нас превезли до аутобуса колима и позвали да им опет дођемо. У повратку смо мало покисли, мало смо истумбани у аутобусу, јер се возачу баш некуда журило. Све у свему ми смо били весели и расположени. Тако на човека делује гостољубивост, добро дело и лепа реч. Када Срем окупа сунце препешачићемо ми она два километра, обећавамо.

Марковдан

Она велика и лепа црква у ташмајданском парку посвећена је ученику Господњем и јеванђелисти Светом Марку, зато се и зове Маркова црква. Сваке године, 8. маја, слави се црквена слава. Служи се Света Литургија и пресече колач у част и славу Богу и Светом Марку. Ове године и ми, ђаци првог, другог, трећег, четвртог и осмог разред и наше наставнице учествовали смо у Светој Архијерејској Лиургији на дан и славу Светог Марка. За нас се молио патријарх Иринеј са епископима. Целивали смо икону и били помазани освећеним уљем. Иза Маркове цркве се сакрила Руска црквица. Много је лепа и има прелепе иконе. Целивали смо Богородичину икону, икону Свете Матроне и Свете Ксеније. После смо се играли и дружили у парку и ручали. Баш је било лепо.

Дијана Вуковић

Екскурзија

Ништа ново. И ову екскурзију ћемо дуго памтити и радовати се следећој.

Сва очекивања су испуњена. Провели смо шест незаборавних дана у Будимпешти и Прагу. Дружење, смех, радост и расположење су започели већ у седам ујутру када смо сели у аутобус. Веселје се наставило током целог пута, у Будимпешти у лепом хотелу, затим у Прагу такође. Уз дружење и леп провод успели смо да видимо много знаменитости по којима су познати ови градови. Није баш све било дивно. Угојили смо се, храна у хотелима је била обимна и прелепа. Нека слике кажу више од речи.

Драгица Лошић

Моја екскурзија

Наша школа је организовала екскурзију за ученике у Мађарску и Чешку. Ја сам једва чекала да кренемо.

21. април - Путовали смо ауто путем. Ишли смо поред Суботице. Када смо стигли у Будимпешту разгледали смо град, што се мени посебно свидело. Дошли смо и до хотела, где смо добили кључеве и отишли у своје собе. Вечерали смо и отишли на крстарење. На броду нам је било лепо, гледали смо град са реке и било је чаробно, као у сну. Вратили смо се у хотел, где смо спавали само једну ноћ, јер смо сутрадан ишли у Праг.

22. април - Дуго смо путовали аутобусом. Стигли смо у Праг и дошли до хотела Јуно. Увече смо отишли у шетњу. Ја сам се баш уморила, па сам лепо спавала.

23. април - Ишли смо у обилазак града. После смо гледали смену страже. Затим смо добили слободно време, шетали, причали, дружили се, шалили се и смејали.

24. април - Поново смо обилазили град са водичем. Видели смо Јеврејску цркву, тј. Синагогу, а после смо видели и Карлов мост.

25. април - Предпоследњег дана екскурзије вратили смо се у Будимпешту. Успут смо правили паузе. Дошли смо до хотела и сместили се. Ја сам била у соби са сестром и мојом другарицом Јеленом. После вечере смо отишли у шетњу улицом Ваџи. Видели смо Српску улицу и српску цркву. Видели смо и мостове Будимпеште. Мени се највише свидео Ержебет мост. Вратили смо се у хотел, а сутрадан, после доручка, кренули смо кући.

Пуни лепих утисака, али истовремено и тужни, јер је екскурзија завршена, у поподневним часовима, стигли смо у Београд. Ову екскурзију ћу дуго памтити.

Марија Игњатић II/1 С.Ш.

Дан реке Саве

Од 2007. године, 1. јун се обележава као Дан реке Саве, на целом сливу. Циљ је промовисање значаја реке Саве, за све земље у сливу, њених високих еколошких вредности и социо-економских потенцијала.

У оквиру манифестације обележавања Дана реке Саве 2015, 3. јуна, били смо на еколошкој сити тури бродом. Том приликом упознали смо Београд и сазнали више о екологији река, са реке Саве. Деца су се упознала са проблематиком реке, од извора до њеног ушћа, при чему је фокус био на току Саве кроз Београд. Истовремено, имали су прилику да сагледају еколошке појмове, проблеме и могућности које река пружа. Циљ је био да се ученици подстакну на размишљање и истраживање о односу град - река - становник, а имали смо прилику и да учествујемо у радионици цртања "Поглед на град са воде и град на води".

Сви смо уживали у једном лепом излету, а при том и нешто ново научили.

Горица Живановић

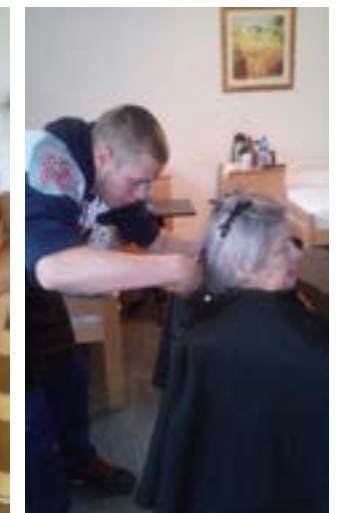

Дружење фризера и старих лица

Ученици наше школе, будући фризери, заједно са другарима, будућим колегама из школе "Захарије Стефановић Орфелин", посетили су Дом за стара лица "Сениор плус" у Београду.

Провели су пријатан дан дружећи се са станарима овог дома. Такође, показали су своје фризерске вештине и умеће и новим фризурама улепшали свакодневницу ових бака и дека.

Тамара Савић

Посета Легату Паје Јовановића и Музеју Вука и Доситеја

Паја Јовановић и даље је наш најскупљи сликар, чије је уље "Укротитељ змија", из 1887., пре 14 година, у Лондону продато за 169.580 евра. Причу о уметнику крије један стан у центру Београда. За живота је око 600 личних предмета, међу њима и 45 слика, поклонио Београду. Те се ствари данас чувају у београдској улици Краља Милана 21, у стану од стотину квадрата на четвртом спрату. Ту је **Легат Паје Јовановића**, као одељење Музеја града Београда, са чуварима и кустосом, и ту су ствари из његовог бечког атељеа: штафелаји, мермерни сточићи, огледала и паравани, лична документа, дипломе и медаље, белешке, скице и цртежи, и најважније - слике. Бечлијка Хермина - Муни Даубер била је готово девојчица кад се у зграду у којој је њен отац био настојник уселио угледни сликар, тада већ у озбиљним средњим годинама. Кад су се 1917. венчали у Будимпешти, она је имала 25 година, он 58. Прелепа млада жена била је његово надахнуће и муза, коју је овековечио на многобројним портретима, а она му је била потпуно одана и посвећена до краја живота. Док није упознао Муни, Паја Јовановић није сликао актове. Познаваоци његовог рада кажу да је отпор према њима стекао на Академији, где су студентима доводили старе и ружне моделе. Поред бројних слика на којима је њено лице, заљубљени муж је урадио неколико на којима је овековечио њену лепоту. Три такве слике нигде нису излагане, и после сликареве смрти остале су код удовице. Године 1972. она их је, заједно са још осам слика и више комада стилског намештаја, поклонила Београду, уз услов да постану доступне јавности тек када ни она буде жива. Умрла је 1974. године.

Музеј Вука и Доситеја, меморијални музеј, посвећен је двојници великана српске културе, просветитељу и првом српском министру просвете Доситеју Обрадовићу и реформатору српског језика, творцу српског књижевног језика, Вуку Караџићу. Старија и богатија је Вукова збирка. Оформљена је још крајем 19. века, када је Вукова кћерка, Мина Караџић-Вукомановић, поклонила његову заоставштину Краљевини Србији. Ова збирка је била прва од збирки Народног музеја чији је стручни каталог у целини штампан. Опис ствари Вука Стефановића Караџића, објављен је 1900. године, након што је Михајло Валтровић стручно обрадио материјал који је предат Народном музеју. Вукова оставштина излагана је у Народном музеју у оквиру Вукове спомен-собе и касније у оквиру Историјског одељења музеја. Део Вукове заоставштине, посебно намештај, нестао је или уништен 1915. године када је приликом аустријског бомбардовања

Београда погођена и зграда Народног музеја, као и у време окупације. У збирци се данас чувају лични и породични предмети Вука Караџића, портрети и уметничка заоставштина, прва издања његових књига и бројна архивска грађа. За разлику од Вукове заоставштине, личних предмета Доситеја Обрадовића нема, јер су уништени у пожару, још 1813. године. Због тога се део музејске збирке која се односи на њега углавном заснива на ликовним прилозима, архивској грађи, Доситејевој преписци и књигама, међу којима су прва издања његових дела. Вукова збирка је издвојена из фонда Народног музеја и придружена малобројној заоставштини Доситеја Обрадовића 1949. године, када је формиран посебан музеј – Музеј Вука и Доситеја, отворен 28. фебруара 1949. године. Додељена му је зграда у којој је једно време била Велика школа, с обзиром на то да је Доситеј Обрадовић био један од њених идејних творца, а Вук Караџић један од првих двадесет ученика.

Редакција

Михајло Идворски Пупин – Пут ка светлости

У Дечијем културном центру, 23. фебруара, присуствовали смо едукативној трибини о лику и делу Михајла Пупина, као и пројекцији анимирано - документарног филма "Михајло Идворски Пупин – Пут ка светлости". Михајло Идворски Пупин је једна од најзначајнијих личности историје Србије. Као познати научник, задужио је читав свет својим изумима. Као вешт дипломата задужио је Србију у многим областима. Као професор, задужио је цео свет учешћем у оснивању многих научних институција. Као књижевник, човечанству је оставио приче које прокламују најбоље људске особине, мењају погледе на свет и показују да се на крају сваког тунела може наћи зрак светлости. Као добротинитељ, даривао је све чиме је располагао и чинио све што је могао да би учинио свет бољим местом за живот. На трибини су представљене мање познате чињенице о Пупину као великом родољубу, мецени, донатору развоја српске уметности и чувару културног и духовног блага нашег народа. Спојивши технологију, којој је он поставио темеље, са вредностима које је са собом носио током целог научног и истраживачког живота, организатори су желели да обележе 2015. годину – Међународну годину светлости и да направе својеврстан омаж вредностима за које се залагао и сам Михајло Пупин. Циљ трибине био је да се сви професори физике и историје са територије Београда упознају са начинима на које ученицима у оквиру образовног програма на својим часовима могу представити лик и дело Михајла Пупина.

Редакција

Рат и плакат

Први светски рат био је и рат плаката. Штампана је доносила информације, а широку подршку друштва обезбеђивао је плакат, једини (бесплатни) мас-медиј тог времена. На изложби "Рат и плакат: 1914-1918", у Музеју примењених уметности, приказане су три основне фазе развоја медија: пренос информација, анимација и манипулација. Изложба приказује како су, на плакатима, исте теме биле саопштаване у различитим културама и за остварење сопствених, супротних циљева. Могли смо да видимо како се порука за исту тему мењала у току рата, какав је тон имао текст поруке, као и какву је емоцију изазивала слика... На овој изложби, плакати су посматрани и приказани као историјски документи, не улазећи при том у вредновање идеје коју промовишу, са политичког, војног, друштвеног или националног аспекта. Изложба је била подељена у три дела. У првом делу изложбе, "Плакат у свету", приказано је седам најчешћих тема: регрутација, противник, зајам, штедња, доброчинство, "рекламе", као и најчешће коришћени симболи. Део "Србија на плакату" приказао је велике акције прикупљања прилога за помоћ "Србији, партнеру у рату", које су организоване у Француској, Енглеској и Сједињеним Америчким Државама. Приказани су и други плакати, на којима је помињана Србија, у позитивном или негативном контексту. Трећи део изложбе, "Плакат у Србији", био је намењен приказивању прогласа, који су били штампани на територијама некадашње Аустроугарске, са једне, и Краљевине Србије, са друге стране. На овој изложби видели смо око 200 плаката на паноима и великим ТВ екранима, али и сазнали неке занимљивости. Најпознатији плакат из Првог светског рата, штампан је, само у првој години рата, у тиражу од 4 милиона примерака. Видели смо како је Србија приказана на плакатима савезника, али и ратних противника. Имали смо прилику да видимо и плакате разних познатих брендова, из тог времена.

Редакција

Осмомартовски базар

Због лоших временских прилика, традиционални Осмомартовски базар је одржан, 6. марта, у свечаној сали на првом спрату општине Савски венац, уместо планираног простора испред ове општине. Изложени су новитети из области примењених уметности, кројачке, столарске и ликовне радионице који су привукли пажњу посетилаца.

Редакција

Ускршња изложба

Испред Храма Светог Саве, 4. априла, одржана је традиционална Ускршња продајна изложба. Изложени су радови из ликовне, кројачке и столарске радионице. Било је пуно заинтересованих купаца, привучених најбољим утисцима, које су оставиле лепо урађене рукотворине на украшеном штанду, па је ове године била успешна продаја ових радова.

Славенка Јанковић

Изложба ликовних радова

Педагошки музеј је ове године у мају месецу организовао "Изложбу радова деце са посебним потребама". Циљ изложбе је био промовисање различитих талената и умећа деце са посебним потребама. На тој изложби ученици наше школе представили су своја уметничка дела за која су добила похвале и честитке свих посетилаца, а од Педагошког музеја и Захвалницу школи и ученицима за учешће и допринос овој традиционалној изложби.

Бојана Ђукановић, Јелена Соврић

Дан Европе

У Дому омладине Београда је, 9. маја, обележен Дан Европе. Међу многобројним музичарима, учествовали су и глуви пантомимичари, садашњи и бивши ученици наше школе. Учесници су се смењивали, и свако је добијао задатак да представи себе на одређени начин, или да одигра неку улогу. Идеја је била да се привуче пажња пролазника, да се укаже пажња на различите таленте наших ученика. Бројни посетиоци, који су прилазили да виде како се одвија радионица пантомиме, радо су се укључивали у игру придруживши се нашој деци – па сматрамо да је наша мисија тог дана успела!

Бојана Ђукановић, Јелена Соврлић

Смотра “Вољеном граду”

Двадесетог априла је у Малом позоришту “Душко Радовић” одржана је смотра културно забавних активности “Вољеном граду”, где су се наши ученици представили кроз две фолклорне тачке - играли су “Влашке игре” и “Козар”. Обе кореографије је са ученицима спремила наша колегиница Лидија Плавшић. Учествовало је двадесет школа за децу са сметњама у развоју. Наши ученици су освојили прво место, управо са кореографијом “Козар” која ће бити поново играна на манифестацији Радост Европе.

Бојана Ђукановић

Дан талената

У Грађевинско техничкој школи, 14. маја организован је “Дан талената”, за ученике различитих школа. Циљ ове манифестације је вршњачка подршка, едукација и хуманизација личности. С обзиром на лепо искуство од пре годину дана, када су наши и њихови матуранти прославили Матурско вече на истом месту, позвани су наши ученици да буду гости и учесници у програму. Радо

смо се одазвали позиву и представили се са две тачке, пантомимом и хип-хопом и изазвали велики аплауз и одушевљење гледаоца. За учешће на овој манифестацији, ученици су награђени медаљама.

Марија Радовановић, Драгица Лошић

Дан планете Земље

Дан планете земље обележава се 22. априла, у више од 190 земаља света, бројним манифестацијама посвећеном очувању и заштити животне средине.

На конференцији УНЕСКО 1969. године, Џон Меконел је, први пут представио идеју обележавања Дана Земље. На предлог боливијске владе, 2009. године, Генерална скупштина Уједињених Нација, прогласила је 22. април Даном планете Земље. Поводом

Дана планете Земље, ђаци из боравка су недељама цртали – и нацртали су 117 застава! Нарочито су се истакли: Ленка Пројовић, Лука Ивковић, Ана Миловановић, Селма Хаџић, Анђела Радосављевић и Филип Дамјановић. Заставе смо поставили као оквир за плакат, посвећен Дану планете Земље, на коме су репродукције фотографија из часописа “Национална географија”. Циљ нам је био да се подсетимо и научимо како је лепа природа ове наше планете, да треба да је чувамо и уживамо у њој. На плакату се могу видети пејзажи из Африке, Кине, Јапана, Србије, Аустралије и са Антарктика.

Јелена Пенчић

Направите прави избор - “Професионална оријентација”

У просторијама Школе за оштећене слухом-наглуве “Стефан Дечански”, 20. марта, била је одржана “Професионална оријентација” за ученике који ове године завршавају основно образовање.

Професионална оријентација је начин да се на основу процене способности, интересовања, склоности и особина личности изабере најбоље занимање.

Овим путем су били позвани деца и родитељи да уз адекватну стручну подршку добију савете у вези са будућим занимањем.

Школа за оштећене слухом-наглуве “Стефан Дечански” у понуди има 6 подручја рада и 15 образовних профила. Сигурни смо да у сваком од њих неко може да пронађе своје будуће занимање.

Александра Радевић

Чепом до осмеха

Хуманитарно-еколошка акција "Чепом до осмеха" добила је заслужено место у нашој школи. Покренута је као активност у вези са огледним часом "Рециклажа". Ова еколошко-хуманитарна акција има вишеструке циљеве који се односе на развијање хуманости и солидарности код деце, рециклажа и заштита животне средине. Више података о акцији можете пронаћи на следећој адреси: www.ceromdoosmeha.org.rs.

Александра Радевић

Маштаоница - наша радионица

Циклус радионица Маштаоница, настао је као резултат сарадње I, II и III разреда и одржава се сваког петка. Ученици су у прилици да користе различите материјале и да се упознају са разноликим уметничким техникама. У сарадничкој и подстицајној атмосфери, ученици се оснажују развијајући вештине и сопствене потенцијале.

Александра Радевић

Такмичење у знању и вештинама

Такмичење у знању и вештинама, одржано је 5. и 6. јуна, у Ужицу. Ове године такмичили смо се из следећих предмета: биологија, хемија, географија, техничко образовање, домаћинство и ликовна култура. Знали смо да ће бити тешко, да ће још бити добрих такмичара. У нама је постојала нада и жеља за успехом. Вредно смо учили и радили. Помогли су нам наставници: Тодоровић Ксенија, Костић Весна, Букарица Гордана, Голубовић Мелита, Стевановић Драгана, Марковић Драгослав, Јовановић Душанка и Станојевић Верица. Они су полагали наду у нас, веровали су нам. Желели смо да оправдамо њихово поверење. Тако је и било. Освојили смо пет првих места и једно друго. Наша школа, "Стефан Дечански", је поново најбоља у Србији.

Ленка, Јована Ђ., Ивана, Стефан и Јована М., ученици VII разреда

О Вуку Стефановићу Караџићу

После излета у Тршић, на коме смо пуно видели и научили, пожелели смо да наше утиске и нова сазнања поделимо са осталим ђацима и наставницима. Зато је, у нашој школи, 1. априла, одржан угледни час о животу и раду Вука Стефановића Караџића.

Тршић

Када смо кренули на излет, нисмо знали шта нас чека. Знали смо ко је Вук, када се родио, шта је урадио за наш народ. Имали смо жељу да видимо то село Тршић недалеко Лознице, да видимо околину, кућу где се Вук родио. И тако је и било. Жена која се брине о кући и имању Вука Караџића све нам је објаснила и показала. Уживали смо док смо је слушали. Следеће наше одредиште био је манастир Троноша. Манастир је подигнут у 14. веку. Задужбина је краља Драгутина и краљице Катарине. Посвећен је Ваведењу Пресвете Богородице. Према народном веровању манастир су подигли браћа Југовићи. Ту је Вук учио. Осим што је учио, морао је и да ради (чува стоку, да иде у њиву...). Врло брзо, отац га је одвео кући.

Музеј Доситеја и Вука

Вук је био ђак Велике школе. Велику школу основао је Доситеј Обрадовић. Доситеј је био један од најобразованијих људи тог доба. Путовао је много, знао је да говори 11 језика. Вук му је био ђак. Тако су нам причале Марина и Љубица. Водиле су нас из просторије у просторију, а нама се чинило да смо били и ми у том добу. Видели смо Вукове личне ствари, гусле на којима је свирао Филип Вишњић, књиге које су штампане на немачком и енглеском језику. Сазнали смо ко се све интересовао за нашу поезију, прозу, басне... Видели смо слике Ђуре Даничића, Бранка Радичевића (они су први писали Вуковим књижевним језиком). Научили смо ко је био против реформе језика. Са табле су нам смешила старословенска слова, а и ова садашња нама позната. А онда соба Вукове породице. Супруга Ана, исписана имена тринаесторо деце. Остали су живи само Димитрије и Мина. Вукове личне ствари Мина је поклонила Народном музеју.

Саборна црква

Нашем путовању кроз време дошао је крај. Ту смо испред Саборне цркве где почивају два велика човек: Вук и Доситеј. Наше путовање започето је 1787. године када се родио Вук. Пуно смо сазнали, а све то снимили, фотографисали и приказали на угледном часу.

Весна Костић

Нове технологије у образовању Конференција и сајам о употреби информационо-комуникационих технологија у образовању

У организацији British Council-а 27. и 28. фебруара, У BelExpo центру организована је конференција и сајам под називом "Нове технологије у образовању". Циљ оваквог догађаја је унапређивање образовних процеса у Србији, не само на нивоу основног образовања, већ напредак и у вишим и високим образовним институцијама. На који начин технологија може да подстакне образовне процесе било је приказано у ова два дана.

Велики број предавача из Србије и региона, као и из Велике Британије приказали су и предложили неке од фасцинантних начина употребе информационо-комуникационе технологије (ИКТ-а) у образовању.

Једна од тема ове конференције била је и "Примери добре праксе у употреби ИКТ-а у основном и средњем образовању" као и "Инклузивно образовање и употреба ИКТ-а". Предавачи су приказивали начине коришћења апликација и техничких помагала, разних програма који помажу у развоју вештина ученика и студената.

На сајму је учествовала и наша цењена колегиница, Светлана Матовић, са радом "Специјалистичко образовање особа оштећеног слуха". Коаутори рада су Лепосава Петровић и Ива Урдаревић. Рад је био презентован у групи за инклузивно образовање са многим стручњацима из региона и Велике Британије. Садржај рада односи се на специјалистичко образовање фризера у Школи за оштећене слухом-наглуве "Стефан Дечански", услове и садржај овог образовања, и односи се на свршене средњошколце, који су запослени. Изложен је начин на који је превазиђен проблем комуникације, јер су полазници били из неколико места у Србији и имали пуно радно време. Решење за овај проблем је било употреба Skype-а. Полазници специјалистичког образовања су такође на располагању имали употребу програма који је омогућавао идентификацију облика лица и фризуре која је најадекватнија. Успешност овог програма огледа се у чињеници да су сви полазници успешно савладали предвиђене садржаје који су унапредили њихов рад.

Све презентације везане за употребу у настави ИКТ, можете пронаћи на сајту British Council-а или на следећем линку: <http://www.britishcouncil.rs/new-technologies> и сазнати нешто више. ИКТ у свету свакодневно напредују. Примена нових технологија је у експанзији и утиче не само на образовање, већ и на свакодневни савремени живот, на начин на који постаје неопходна. Време је да се виртуелна реалност и макроглобализација пренесе и у наше учионице.

Александра Радевић

Семинар: Употреба говорних технологија као асистивних технологија у инклузивном образовању

Семинар је одржан у суботу и недељу, 14. и 15. марта, у свечаној сали наше школе, а предавач професор Влада Делић је заједно са својим тимом, асистентом Наташом Вујновић Седлар и директорком школе за слепо "Вељко Рамадановић", Радом Лабан, одржао изузетно поучно и корисно предавање.

После уводног излагања госпође Лабан, професор Делић је, уз видео презентацију и практичну демонстрацију, изложио детаље у вези проблематике образовања ученика са посебним потребама и коришћења модерних асистивних говорних технологија у инклузивном образовању ученика. Део предавања се односио на технолошке иновације и употребу софтвера у образовању слабовидих и слепих

ученика као и двосмерну комуникацију између ученика са овим ограничењем и наставника. Посебан осврт је дат на библиотеку књига за слепо и слабовиде ученике, као и на софтверски пакет, који им омогућава лакше коришћење уџбеника, литературе и других писаних садржаја. Професор Делић нам је кроз конкретне примере демонстрирао програмски пакет који је усавршио са својим многочланим мултидисциплинарним тимом, а који је требао да нам прикаже могућности претварања текста у говор и говора у текст. Упознали смо се са широким опсегом употребе овог програмског пакета који има примену, како у раду са ученицима са посебним потребама, тако и у раду са ученицима без инвалидитета. Посетом неких инернет сајтова и портала имали смо прилику да применимо ову технологију. Због специфичности

образовног процеса у нашој школи, тежиште презентације је био управо рад са наглувом и глувом децом као и децом са аутизмом, Дауновим синдромом и другим ограничењима. Модерне технологије које обухватају хардверску и софтверску подршку нашој деци, у потпуности могу да се примене у нашој радној средини. Колеге су показале изузетан ентузијазам и жељу ка стручном усавршавању и усвајању нових технологија. Велики број њих је преузео бесплатне апликације и софтвер везан за инклузивно образовање, а кроз жив разговор успели смо да бацимо светло на проблематику везану за специфичност наставе у нашој школи као и разне степене инвалидитета наших ученика.

Сматрамо да је семинар испунио своју сврху и да ће нам предочена знања из области употребе асистивних технологија у области инклузивног образовања помоћи да унапредимо наставу и остваримо боље васпитно образовне резултате.

Александар Матић

Семинар о примени АБА (Applied Behaviour Analyses) методе у раду са децом/ученицима из аутистичног спектра

У организацији Развојног центра Друштва дефектолога Србије и НВО "Аутизам право на живот", 2.4.2015., поводом Међународног дана особа са аутизмом, представљено је стручно предавање о АБА методи. Предавање је одржала Дана Џамић, АБА терапеут из Лондона.

Предавање је омогућило да се шира јавност упозна са потенцијалом АБА методе, основним постулатима и значају у раној интервенцији, о примени овог модалитета у школама као и многим важним чињеницама у вези практичног рада. Предавање се може наћи у електронској форми на веб страни www.autizampravonazivot.org.rs.

Велики број дефектолога из наше школе је учествовао на овом предавању и на тај начин обогатио садржај свог рада.

Александра Радевић

Семинар – "Значај физичке културе за особе са сметњама у развоју"

У организацији ССОСИБ, 30.5.2015. године, на Факултету за физичку културу и менаџмент у спорту "Сингидунум", одржан је научно стручни скуп „Значај физичке културе за особе са сметњама и поремећајима у развоју“. Учитељи и наставници физичког васпитања учествовали су на научно-стручној конференцији и чули примере из праксе и доста теорије са посебним акцентом на децу и младе у систему физичке културе.

Александра Радевић

У БЕОГРАДУ Осма београдска за децу са посебним потребама

Сређином фебруара ове године, у парохијском дому Храма Св. Саве гимназијалци Осме београдске гимназије рецитовали су и певали за децу са посебним потребама из Школе „Стефан Дечански“. Ученици Осме београдске гимназије су своје Богом дане таленте поклонили публици, да би обрадовали своје другаре и вршњацима, децу са посебним потребама из Школе „Стефан Дечански“. А Дечанци ђаци су показали колико су вредни, добродушни, талентовани, Богу мили и важни.

Наступ је реализован захваљујући Велибору Мартиновићу, вероучитељу Осме београдске гимназије и руководствима обе школе, часним оцима, који су уступили простор, пружили савете, благодатност и очинску бригу, свим гостима и дародавцима који су показали доброту и човекољубље.

Од сакупљеног прилога биће купљена потребна опрема за Школу „Стефан Дечански“.

Дијана Вуковић, вероучица

Православље, 1.04.2015.

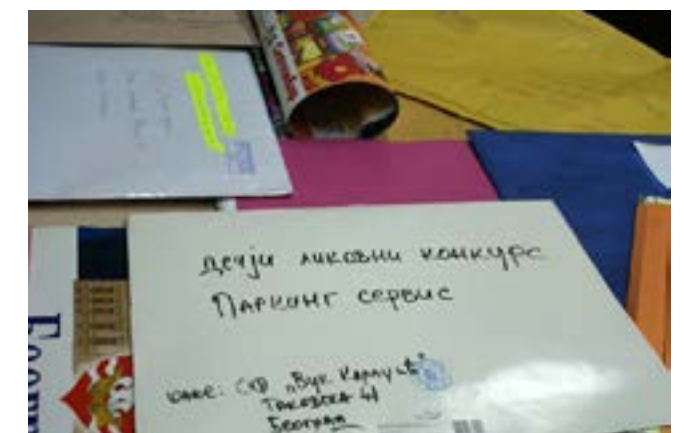
На ликовном конкурс за обележавање "ђачких паркинг места" пристигло је више стотина радова које су цртали ђаци прваци из 25 основних школа из Београда. Директор ЈКП "Паркинг сервис" Андрија Чупковић каже да ће "Паркинг сервис" увек пружати подршку школама и најмлађима. "Посебно нам је драго што су на конкурс учествовали и ученици Школе за оштећене слухом – наглуве "Стефан Дечански" и ОШ за заштиту вида "Драган Ковачевић", поред којих ће, такође, бити исцртана "ђачка паркинг места". Верујемо да ћемо овом акцијом, осим што ћемо помоћи школама, подићи свест о безбедности деце у саобраћају", нагласио је Чупковић.

Хвала школама које су учествовале на конкурс На ликовном конкурс за обележавање "ђачких паркинг места" пристигло је више стотина радова које су цртали ђаци прваци из 25 основних школа из Београда. ЈКП "Паркинг сервис" се захваљује свим првацима који су на креативан начин представили своју идеју како би ђачко место требало да изгледа. На конкурс су право учешћа имале све основне школе које се налазе у зонском систему паркирања, а ђаци су цртали радове са темом деце у саобраћају.

"Ђачко паркинг место" је још једна од друштвено одговорних акција "Паркинг сервиса" у оквиру које ће по једно паркинг место у близини свих основних школа које се налазе у зонском систему паркирања бити опредељено школама, а приход од наплате паркирања користиће се за куповину наставних средстава и уређење школа.

Директор ЈКП "Паркинг сервис" Андрија Чупковић каже да ће "Паркинг сервис" увек пружати подршку школама и најмлађима. "Посебно нам је драго што су на конкурс учествовали и ученици Школе за оштећене слухом – наглуве "Стефан Дечански" и ОШ за заштиту вида "Драган Ковачевић", поред којих ће, такође, бити исцртана "ђачка паркинг места". Верујемо да ћемо овом акцијом, осим што ћемо помоћи школама, подићи свест о безбедности деце у саобраћају", нагласио је Чупковић.

Следеће недеље, комисија састављена од чланова представника "Паркинг сервиса", Секретаријата за образовање и Секретаријата за саобраћај изабраће победнички рад који ће красити табле којима се обележавају ова паркинг места.

<http://parking-servis.co.rs/lat/blog/2015/05/15/hvala-skolama-koje-su-ucestvovale-na-konkursu/>

АКТИВНОСТИ ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКА АЛЕКСАНДРА И ПРИНЦЕЗЕ КАТАРИНЕ НА САВИНДАН

27/01/2015

Њихова Краљевска Височанства Престолонаследник Александар и Принцеза Катарина обележили су Савиндан присуством на више догађаја посвећених оцу српске духовности и оснивачу Српске Православне Цркве, Принцу Растку Немањићу – Светом Сави.

На данашњи дан, када Српска Православна Црква и народ одају пошту Светом Сави, Његово Краљевско Височанство Престолонаследник Александар са члановима породице упућује честитке, уз подсећање да дух и дело Светог Саве треба да нас уједињују и оплеменењују на корист читавог народа и у славу Бога.

Њихова Краљевска Височанства Престолонаследник Александар и Принцеза Катарина присуствовали су прослави у школи „Стефан Дечански“ коју похађају деца са проблемима са слухом и основној школи „Душан Дугалић“ првој школи за децу са специјалним потребама у Србији. Фондација Њ.К.В. Принцезе Катарине поклонила је ученицима школски материјал и слаткише.

У вечерњим часовима, Њихова Краљевска Височанства Престолонаследник Александар и Принцеза Катарина присуствоваће светосавској Академији у Народном позоришту у Београду.

<http://www.royalfamily.org/crown-prince-alexander-and-crown-princess-katherine-activities-on-st-sava-day/?lang=cir>

Јавни час цртања на Калемегдану

Осамнаестог маја, деца су учествовала на Јавном часу цртања на Калемегдану. Кредама у боји изразили су своју љубав према граду у којем живе и у коме се школују. Врућина и јако сунце нису их омели да нацртају диван рад, који је освојио треће место у категорији домова и дневних боравака. Њихови осмеси нам говоре о доживљеној срећи.

Поред овог такмичења, деца су у оквиру Смотре дечјег стваралаштва излагали своје креативне и ликовне радове на 38. изложби ликовног стваралаштва у Педагошком музеју. Изложбу су посетила сва деца са својим васпитачима.

Посета позориштима

Током месеца маја посетили смо неколико београдских позоришта. У Позоришту Душко Радовић гледали смо представу „Сви могу да падну осим чапље“. У Пинокију смо се смејали на представи „Каријус и Бактеријус“. У Позоришту на Теразијама смо се одушевили представом „Женидба и Удадба“. У Звездара театру смо гледали „Родољупце“. У Битеф театру смо посетили плесну представу „Дон Жуан“.

Позоришне представе су веома занимљиве, комичне, поучне. Сви много волимо позориште!!! Радujemo се поновним одласцима...

Рекреација на старом ДИФ-у

Уторком, средом и четвртом у поподневним часовима деца су одлазила на рекреацију у салу за борилачке вештине. Са васпитачима су вежбали испред великог огледала, помоћу тегова, џакова за бокс, обруча, великих гумених лопти, мини голова за прескакање, вијача.... Организоване су „Игре без граница“ у којима су се такмичиле екипе. Било је веома забавно.

Ускршња продајна изложба

Традиционална Ускршња продајна изложба дечјих радова одржана је у априлу у Народној банци Србије. Наш штанд је био препуњен дечјим креативним ситницама. Дрвене кутије, кутије за наочаре, привесци и четке за косу урађене су декупаж техником. Ускршњи аранжмани, венчићи и корпице су блистали у цвећу, перлама и машницама. Као и

украшена јаја, ишарана разним ликовним техникама. Изложба је била веома успешна. У наставку сарадње са Народном банком Србије одржане су радионице за декупаж технику украшавања предмета и радионица о изради предмета од глине.

Соња Благојевић

Коровске биљке које изазивају алергију

Од свих поленских алергија најчесталије су реакције на полене корова. Кијање, појачана секреција из носа, свраб очију и благо стезање у грлу најчешћи су симптоми који указују на алергијску реакцију. Поленску реакцију изазивају полени (прах) коровских биљака. Једна од најчешћих коровских биљака је амброзија. То је једногодишња биљка која цвета касно у лето тј. у рану јесен и производи велику количину полена, једног од најјачих алергена из ваздуха. Поленова зрна се лако залепе за слузокожу горњих дисајних путева и, код преосетљивих особа, изазивају алергијску реакцију. Појављују се на кожи у виду црвенила, печата и свраба. Полен је врло сув, ситан и лак, па га ветар разноси километрима унаоколо и подиже два до три метра у висину. Биљка амброзија расте на запуштеним местима, поред путева, пруга, неуређених дворишта. Као коров улази и у поља жита, винограде и воћњаке.

Превенција (заштита) од алергије на амброзију

- Не проводити време у преподневним часовима на местима у природи где расте ова биљка, јер је тада концентрација полена највећа.

- Ако смо приморани при повратку кући да будемо у природи, потребно је скинути мајицу, очистити косу и испирати што чешће уста и нос тј. слузнице.

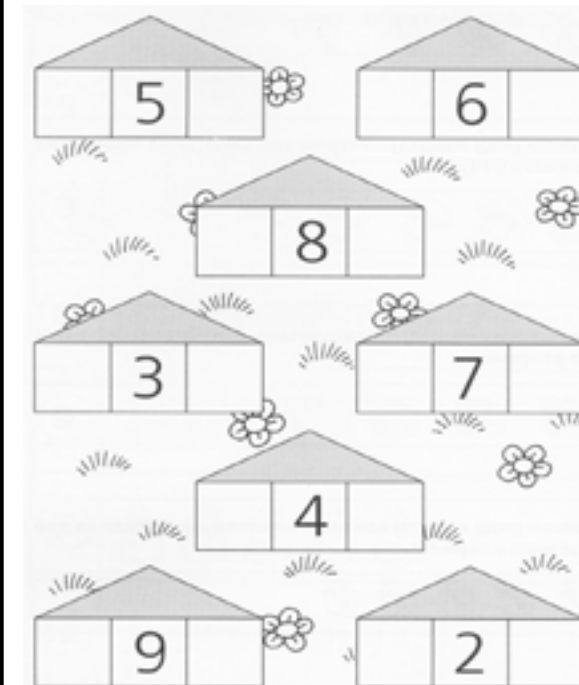
- У апотекама постоји велики број препарата за испирање у виду спреја. Важно је да се терапијом треба почети на самом почетку цветања амброзије.

Горица Живановић

За најмлађе

1. У празна поља упиши бројеве који се налазе пре и после уписаног броја.

2. Посматрај слику. Одговори на следећа питања.

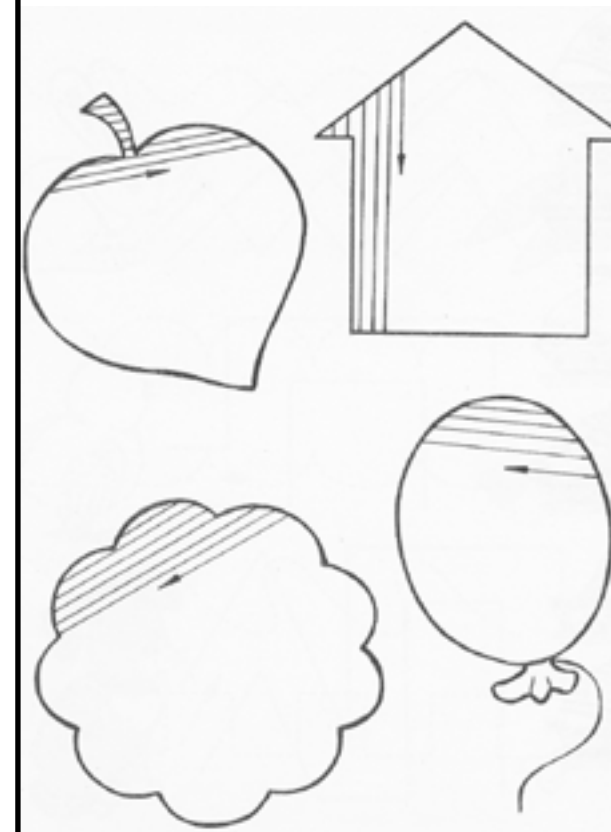
3. Запамти број на свакој слици. Затим картоном прекриј горњу половину цртежа.

Сети се који је број на свакој слици. Напиши их.

4. Настави да исцртаваш линије.

Драгана Трипковић, Љиљана Каличанин

Играј се са Киком

Повежи праву реч са правим делом Киковог тела

Стопало
Око
Рука
Глава
Уста
Гаћице

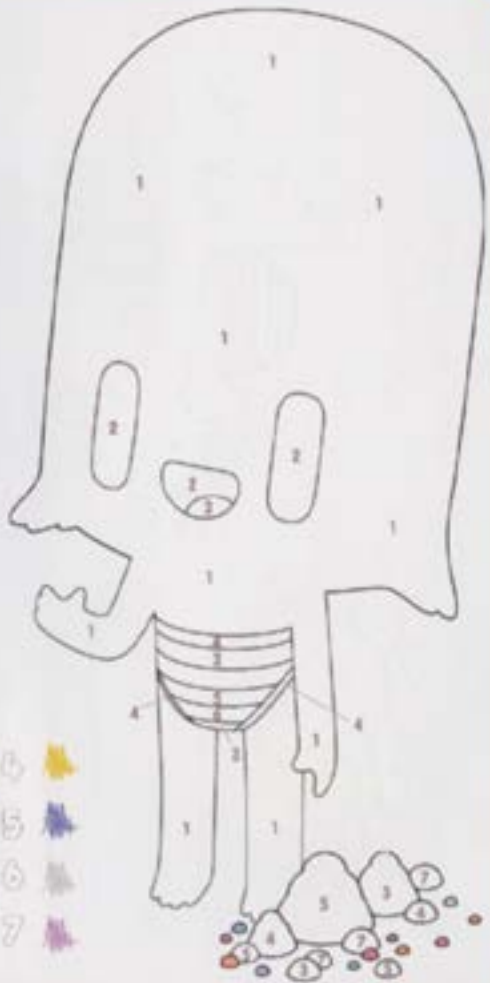

СУДОКУ

4		
		1
	3	
	1	
2		

		1
3		
	4	
	2	

4	3	
3		
		1
1	2	

1 2 3 4 5 6

Здраво! Моје име је Кики!
Како се ти зовеш?

Логички задаци

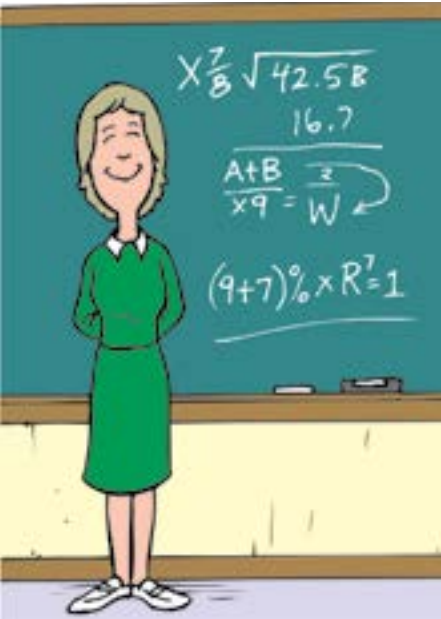
1. Лекар је записао болеснику да узима
таблете сваких пола сата.
За које ће време болесник потрошити пет
таблета?

2. Који број, у реду бројева 0, 1, 3,
6, 10, 15, 21 ... следи после броја
21?

3. Четрдесет стубова ограде
постављено је на растојању 4м
један од другог, по правој линији.
Колика је дужина те ограде?

4. Збир два броја износи 330.
Када се већем броју одбије с
десне стране нула, ти бројеви
постају једнаки.
Који су то бројеви?

Јасмина Невенић

Решења:
1. За два сата
2. Број 28
3. 156м, први стуб се ставља на почетку и још 39 (39•4=156)
4. 300 и 30

Учимо енглески

What do they do?

He is a dentist.

They are students.

He is a clerk.

He is a doctor.

She is a nurse.

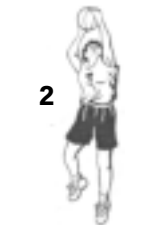
We are pupils.

What does your father do? _____
What does your mother do? _____
Write and draw.
I want to be _____

What are these people doing?

1

2

3

4

5

6

1. He is hunting.
2. He is playing basketball.
3. She is running.
4. She is playing tennis.
5. He is playing football.
6. She is skiing.

What are you doing now?
I am _____

Jobs (послови)

1. actor
2. bank clerk
3. builder
4. bus driver
5. car mechanic
6. cook
7. dentist
8. doctor
9. electrician
10. hairdresser
11. journalist
12. lawyer
13. nurse
14. office worker
15. photographer
16. plumber
17. police officer
18. postman/woman
19. scientist
20. shop assistant
21. teacher
22. vet

Ива Урдаревић

Учимо италијански

Le stagioni

Metti gli oggetti indicati nella cornice giusta.

primavera

È PRIMAVERA
Gemme fiorite
sui rami inclinati.
Saltan gli agnelli
appena nati.
Volteggian le nubi
nei cieli sterminati.
E' primavera:
corro nei prati!

estate

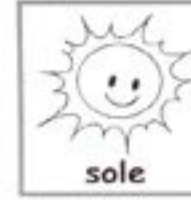
foglia

bucaneve

pioggia

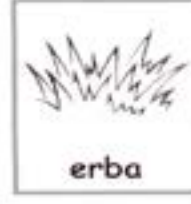
sole

fiocco

mare

erba

ombrella

guanti

gelato

autunno

inverno

*Стави наведене објекте у одговарајући рам.

Александра Радевић

Занимљива хемија

Незапаљив новац

Новчаницу смо уронили у смешу алкохола и воде (однос 1/1) и запалили је. Алкохол гори, али вода не дозвољава сагоревање папира и, зато, новчаница остаје неоштећена.

Елементи у пламену

У порцеланску шољу смо сипали мало алкохола и запалили, затим смо додавали различите соли катјона прве и друге групе периодног система. У пламену, алкални и земноалкални метали, бивају побуђени и њихови електрони прелазе у виши енергетски ниво. Повратком у основно стање они ослобађају енергију која се види као светлост различитих боја, а све по једначини:

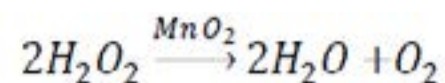
$$E = h \frac{c}{\lambda}$$

ЛИТИЈУМ-КАРМИН ЦРВЕНО
НАТРИЈУМ- ЖУТО
КАЛИЈУМ-ЉУБИЧАСТО
БАРИЈУМ ЗЕЛЕНО
СТРОНЦИЈУМ- КАРМИН ЦРВЕНО
КАЛЦИЈУМ- ЦИГЛА ЦРВЕНО

Дух

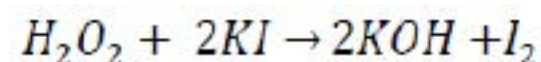
Под дејством манган (IV) оксида водоник-пероксид се разлаже на воду и кисеоник. Услед ослобођене велике количине топлоте вода одлази у облику прегрејане водене паре.

Слоновска паста

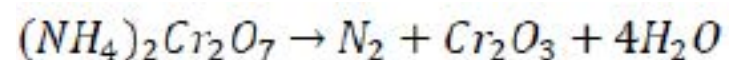
Водоник-пероксид оксидује јодид до јода.

Пошто се ослобађа велика количина гаса, а средину смо направили гушћом додатком детерџента за судове, добијамо велику пену.

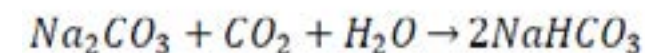
Вулкан

Термичким разлагањем амонијум-дихромата (наранџаста кристална супстанца) добијамо хром (III) оксид (зелена волуминозна супстанца), азот и воду па целокупни оглед подсећа на вулкан.

Снага даха

У ерленмајеру се налази етанол, натријум-хидроксид и киселинско базни индикатор. Када издахнемо ваздух, ми у ерленмајер уносимо угљен-диоксид и мењамо киселост средине, а самим тим се мења и боја индикатора.

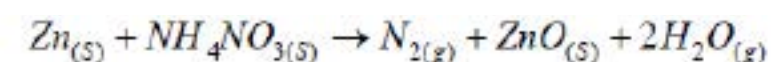
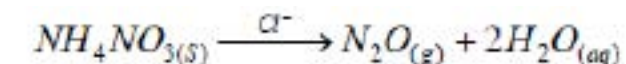

Ацетон и стиропор

Уронили смо стиропор у ацетон и он је нестао. Стиропор је полимер полистирен који у току раста задржава ваздух, тако да се добија лака структура велике запремине. Ацетон раствара полистирен и ваздух одлази у атмосферу, тако да се запремина смањује.

Водени упаљач

Смеси амонијум-нитрата, амонијум-хлорида и цинка у праху смо додали пар капи воде да би иницирали почетак преноса електрона. У реакцији долази до оксидације цинка под дејством амонијум-нитрата.

Плава боца

У водени раствор глукозе смо додали плаво и натријум-хидроксид до појаве плаве боје. Када је течност постала безбојна промућкали смо и опет добили плаву боју.

Семафор

У водени раствор глукозе смо додали индиго кармин и натријум-хидроксид до појаве зелене боје. Када је боја постала жута, пресипали смо из чаше у чашу и добијали црвену и зелену боју. Пресипањем се раствара одређена количина ваздуха. У раствору кисеоник из ваздуха условљава промену боје, јер је индиго кармин жут када је мало кисеоника, црвени кад има нека одређена количина кисеоника и зелене боје када има пуно кисеоника. Како глукоза троши кисеоник тако се боја мења поново ка жутој.

Олгица Славковић

Занимљива ботаника

Јосиф Панчић
(1814 - 1888)

Навршило се већ двеста година од рођења ботаничара Јосифа Панчића, једног од великана Српске академије науке и уметности. Панчић је трагао за биљкама по Србији и откривао природно благо. Његов рад је обележио златно доба ботанике у Србији, он је сам, или са својим сарадницима, пронашао и описао педесет четири нове врсте биљака, на подручју Србије и Балкана. Његово највеће откриће је оморика (Picea omorika Pančić) 1875., ендемска врста који у природи расте само на планини Тари и у сливу реке Дрине.

Осим биљака проучавао је рибе, водоземце, гмизавце, птице и сисаре, инсекте, као и стење, минерале, фосиле и лековите воде. Познате биљке, осим оморице, су белоцветни чувар куће и српска перуника (Iris serbica Pančić).

Панчић је био добар познавалац скакаваца и зрикаваца и 1801. године, код Мокре Горе, у јужној Србији, пронашао је нову врсту скакаваца. Ову врсту је описао у књизи која је издата у Бечу. Панчићев скакавац је велики, око 18-35 мм. Пролази кроз шест ларвених стадијума и не лети (има закржљала крила). Живи у шумама црног бора, на Тари и Златибору. Постоје четири основна типа обојености: зелени, мрки, сивкасти и риђи.

Горица Живановић

Испунила ми се највећа жеља

Дуго је времена прошло до испуњавања највеће жеље. Чекала сам и дочекала тај дан када постајем пунолетна. Организовала сам лепо дружење са пријатељима и породицом. Окупили смо се сви заједно у ресторану “Старо огњиште”. Атмосфера је била предивна. Добра музика, укусна храна и весели гости, учинили су да то вече буде посебно. Добила сам лепе поклоне и комплименте за изглед и певање. Била сам презадовољна, јер се испунио мој велики сан.

Милена Гулић III/4 С.Ш.

Моја мама

Моја мама се звала Далида. Имала је црне очи, црну косу, била је мршава и висока. Била је много добра жена. Сада би имала четрдесет једну годину. Ја сам много волела моју маму, јер је увек била добра према мени и волела ме је много. Кад сам била мала она ме је водила свуда, причала ми је о свему. Она је радила у Дому здравља, била је медицинска сестра, која је и студирала. Када је преминула, била је на другој години факултета. Имала је двадесет шест година, а ја сам била мала. Имала сам четири година, а мој брат је био беба, имао је седам месеци. Сада имам маћеху, а она ми је као мама. Она се зове Биљана. Има плаве очи, браон косу. Има 40 година. Она је менаџерка. Добра је, све ради за нас, али је много строга. Поштујем је. Волим је као маму, али она не може

да замени моју маму. Моја мама је Далида, много је волим и биће заувек у мом срцу. Надам се да ме моја мама Далида однекуд гледа како растем, живим.

Вања Фрлог II/5 С.Ш.

Петра Вучковић VI/1

Са пролећем се и ја будим

Пролеће је кад се природа буди, после дугог спавања, током зиме. Пролеће је права ноћна мора за оне који имају астму или јаке алергије, мада је то скоро исто. Али је такође и лепо, кад на гранама избијају мали цветови и донесу мирис пролећа, тај јак мирис који те заголица за нос, да кинеш. Људи, који су утицали на глобално загревање, створили су неравнотежу. Пролеће као и сва друга годишња доба, ће каснити, кратко или дуго бити, или неће уопште доћи. Мени је битно да не буде јако топло и да се не десе катастрофе. Желим да пролеће буде лепо, јер сам се 15. априла пробудила, у ствари родила. Зато се ја будим сваког пролећа, будим, јер сам се на пролеће родила. И тад поново оживим, имајући нове жеље, мотиве...

Анђела Степанчић II/5 С.Ш.

Пролеће ме покреће

Пролеће је за мене најлепше годишње доба. Све је бујно, зелено, весело, радосно и то утиче да се и ја осећам лепо као што је пролеће. Када почиње лишће да расте, дрвеће и цвеће да цвета, животиње да шетају, као да се све поново рађа, као да Бог ствара земљу сваког пролећа.

Ја сам уметник, такође, стваралац, волим да изнова и изнова гледам стварање нечег тако савршеног. Од природе нема већег савршенства. Чак ни ја не могу створити нешто савршено, увек уживам кад стиже пролеће и поштујем Бога, највећег уметника, од свих нас.

Увек ми пролеће даје инспирацију и покреће ме да стварам нова дела – уметничка дела.

Марко Илић IV/1 С.Ш.

Анђела Радосављевић VI/1

Сабина Катановић VI/2

Гледала сам филм

Ја сам гледала пуно филмова, и наравно још увек гледам, мада је тешко наћи добар филм. Волим хороре, комедије и научну фантастику. Комедију волим, због очигледног разлога, због смеха и забаве, на пример "Mr. Bean", "Камионџије", "Big Hero 6" и слично. Научна фантастика, због футуристичке појаве и нестварности, мада неке невероватне и футуристичне ствари већ постоје. Хорор због хладнокрвних серијских убица, плашљивих и слабих жртава и главних ликова... Мене хорор филмови и сличне ствари не погађају, али један филм јесте, и то само зато што не волим паукове, мале или велике, није битно. Интересантни јесу, али не бих да буду близу мене. Гледала сам тај филм пре него што сам кренула у основну школу, како се звао и када сам тачно гледала не знам. У филму се ради о тарантули, из неког дела Африке, како се укрцала са туристима, успут је убила неколико људи, онда је дошла у град, па од града је путовала до једног малог села. Онда се угњездила и наишла на једног обичног паука у штали и снела је јаја. Те животиње су исисавале животе из људи на селу. Све то сам гледала са интересовањем, али једна сцена ми се згадила, била је језива. Кад је једна фамилија која је живела на селу нашла гнездо тарантула, била је у њиховој кући, онда су све тарантуле прекриле зидове, плафон и патос колико их је било. Не сећам се краја тачно, мислим да је био један човек за истребљивање инсеката и све их побио.

Све ме је сврбело док сам писала о овом филму.

Анђела Степанчић II/5 С.Ш.

Шта ме чини срећном?

У животу има пуно тога што ме чини срећном: моја породица, моји другари, пас Лео, момак Руси... Али, спорт је мој живот. Од малена се бавим спортом. Када играм кошарку, или тренирам атлетику, осећам се пријатно. Волим када након тренинга стигнем кући, истуширам се и легнем у кревет. Нема ништа лепше, када знам да сам, на тренингу, дала свој максимум. Сада се спремам да упишем ДИФ. Искрено, тешко ми је, али не одустајем од својих снова. Волим спорт и увек сам расположена на тренингу. Ту су и наставници који ме бодре и помажу ми да савладам нову вежбу. Ни моји другари ми не дају да се предам када посумњам у себе. Спремни су и да ураде неку од вежби које припремам за ДИФ. Хвала им због тога. Толико пута сам писала о спорту. Спорт није само оно што ме чини срећном, већ и мој начин живота.

Вера Мићић IV/1 С.Ш.

Михајло Кузмановић IV/1

Ана Миловановић VI/1

Хуманост на делу

Морална обавеза сваке особе јесте да исказује хуманост својим делима и да буде хуман, што значи да помаже другима. Један од примера хуманости су и мајске поплаве прошле године које су захватиле Србију и регион, а када се народ самостално организовао, али и уз помоћ локалних власти и власти на нивоу државе. Народ Србије организовао се и прикупљао помоћ у виду прибора за хигијену, ствари за одевање, док су новчана средства пристизала од разних донација и удружења, али и великог броја других држава. Грађани су се организовали и бранили градове од поплава. Ја сам помогао, сходно својим могућностима, јер је то била моја обавеза, као грађанина Републике Србије и верујем да је сходно томе већина поступила. Хуманост и помагање другима ме у потпуности испуњава.

Слободан Миловановић IV/2 С.Ш.

Пролеће ме покреће

Човек воли пролеће, јер га оно чини радосним и стално га покреће. Пролеће је стигло у мој град, окупан сунцем. Лишће почиње да листа на дрвећу. Цвеће је почело да цвета, као да плете уз неку веселу песмицу. Људи излазе напоље да упију сву лепоту пролећа, жуде за веселом атмосфером топлог дана. Скидају стару зимску одећу и облаче топле ствари. На дрвећу птице цвркућу пролећну песму. Паркови су почели да се пуне гомилом бучне и разигране деце. Поред парка расту биљке, беле раде и маслаци. Осећам сам се маштовито и веома срећно. Изнад мене се уздижу плаво небо и жуто сунце. Замишљам да се налазим у долини пуној зелене и олистале шуме. Имам доживљај као да путујем, окружен зеленилом пролећа око себе. Кроз прозор моје собе види се зелени Београд. Прилично сам усхићен. Пролеће у мени представља радост, понос и срећу. Дуго ћу памтити овај занимљив тренутак.

Марко Луковић IV/2 С.Ш.

Ликовни радови групе ученика IV/1 у техници мозаик

Шта те чини срећном?

Толико је ствари које могу човека да усреће. Леп и сунчан дан, добро урађен посао, петица у дневнику, шетња поред обале, победа омиљеног спортисте, шоља топле кафе ујутру... Када размишљам шта ме чини срећном, схватим да су то неке уобичајене ствари: здравље моје породице, безбрижност у одрастању, дружење са мојим пријатељима, играње игрица на компјутеру са мојим братом. Оно што ме посебно чини срећном јесте цртање. Сусрет са празним, белим папиром ме увек изнова мами и вуче да сликам по њему. Уживам да сликам различите изразе лица. Редовно одлазим на часове цртања, чим завршим пошаљем слику цртежа мами и врло сам срећна када ме мама похвали. Трудим се из све снаге да будем што боља, јер је мој циљ да упишем Академију примењених уметности, одсек анимације. Ако ми то буде пошло за руком, испунићу мој сан и остварити највећу жељу. Надам се да ћу својим анимацијама усрећити пуно друге деце, која као и ја, воле анимиране филмове и стрипове. Осећај да можеш неког да усређиш је непроцењив.

Анђа Бајчетић IV/1 С.Ш.

Хуманост на делу

Требало би да будемо сви хумани. Неки јесу, неки нису. Ја желим што више да будем хумана и да помажем свима колико могу. Са мамом доста радим по том питању, ми имамо удружење "Плава шкољка", где су окупљена деца са инвалидитетом, или породице деце са инвалидитетом. Имамо доста манифестација, делимо пакетиће деци, такође и бесплатна летовања, на која водимо децу, саму, тј. без родитеља. Такође смо били хумани када су биле поплаве, па смо сакупили и поделили 120 пакетића деци, која су била смештена у хотелу "Славија". Желим да што више помогнем људима око мене. Имам здравствених проблема са раменом и доста њих има предрасуде, али ја им доказујем да свако ко жели, истински воли, може да помаже. Није срамота, ако помогнеш баки на улици са торбама, осмехнути се, отворити врата од зграде и много тога. Срамота је када видим да млади ставе слушалице и окрећу главу. Срамота је и када оговарају како се баке гурају за седиште у аутобусу. Оне су старе и треба их поштовати и пустити да седну. Када будем имала своју породицу, желим да пренесем својој деци да треба да помогну свима који то заслужују. Моја мама је мене одгајала, онако како бих ја желела своју децу - да треба бити поштен, солидаран и помагати другима колико год можемо. Има једна изрека "Добрим се добро враћа" - тако и ја мислим и желим да таква и останем, а знам да ће тако бити, пошто знам шта су вредне ствари у животу, а то је: да будеш хуман, поштен, да у сваком тренутку коме треба помоћ и помогнем. То ћу наставити и пренећу једног дана својој деци.

Марина Блажић IV/2 С.Ш.

Алекса Салиновић IV/2

Теодора Баљак I/5 С.Ш.

Идеја за плишану играчку

Слатка плишана играчка која је лака за кројење и може бити идеалан поклон за децу...

Требаће вам:

1. Шаблон који можете наћи на сајту Креативне идеје
2. Оловка (или хемијска оловка, креда)
3. Материјал: 1 црни, 3 сива, 1 беж и 1 бели филц или памук
4. Маказе
5. Конац (бели и црни)
6. Игла
7. Чиоде (шпенадле)
8. Картон
9. Пуњење (вателин, сунђер, вата)

Одштампајте шаблон (или прецртајте на папир), па затим исеците и пренесите на картон.

Пренесите шаблоне оловком на материјал који сте изабрали.

Исеците стомак, очи, нос и шаре за стомак.

Чиодом спојите два сива материјала унутар исцртане линије пре сечења. Затим исеците делове остављајући мало материјала за шавове. Исто урадите за уши, руке и реп.

Зашијте стомак на сиви материјал користећи и даље црни конач.

Зашијте очи (белим концем) и нос (црним концем).

Користећи црни конач нашијте мала или велика уста. Зашијте и уши остављајући мало простора за пуњење. Урадите исто и са рукама и репом.

Изврните делове да им се види "лице" и напуните их. Руке напуните на врху мало мање него остале делове.

Узмите задњу страну тела и ставите је на доле. Ставите уши као на слици. Узмите другу страну тела са лицем и ставите преко ушију са стомаком надолу. Поравнајте и закачите чиодама.

Зашијте тело заједно (ручно или шиваћом машином), оставивши један део незашивен за пуњење. Окрените тело наопачке и напуните. Ставите више пуњења на доњем делу како би играчка стајала.

Зашијте руке и реп на тело користећи црни конач.

Нашијте реп тако да играчка може да седи на њему.

Завршено...

Ево шта још можете да сашијете на сличан начин (користећи другу боју, величину...)

Преузето са сајта: Креативне идеје

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година XI, број 26
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.decanski.znanje.info
e-mail: stefan.decanski@sbb.rs

Издавач:

Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Фотографије:

Ученици и наставници школе
Иван Маринковић

Уредник:

Ива Урдаревић

Лектура и коректура:

Александра Радевић

Техничка припрема:

Ученици I/5, II/5, III/5, IV/1 и IV/2

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа.

“Космос”, Београд, Светог Саве 16-18

Београд, 10.06.2015. године

ДЕЧАНИ, ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА

